

2ኛ ቆሮንቶስ

የጥናት መመሪያና ማብራሪያ

የሕይወት እንጀራ አገልግሎት

☀️ የመጽናናትና የጸጋ ጉዞ ☀️

በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ሰላምታዬ ይድረሳችሁ! ይህንን የሁለተኛ ቆሮንቶስ መልእክት ጥናት መመሪያ በእጃችሁ ስለያዘችሁ ታላቅ ደስታ ይሰማኛል። የእግዚአብሔር ቃል ለነፍሳችን ምግብ፣ ለልባችንም ብርሃን ነው። ይህ መጽሐፍ በሕይወት ውጣ ውረድና በመከራ ውስጥ ላሉ፣ እንዲሁም የእግዚአብሔርን መለኮታዊ ኃይል በድካማቸው ውስጥ ማየት ለሚናፍቁ አማኞች ሁሉ የተዘጋጀ ሰማያዊ ግብዣ ነው 📖 ።

በዚህ ጥናት ውስጥ ስናልፍ ሐዋርያው ጳውሎስ በመከራ መካከል ስላገኘው መጽናናት፣ በሸክላ ዕቃ ውስጥ ስላለው ታላቅ መዝገብና በድካም ውስጥ ስለሚገለጥ የእግዚአብሔር ኃይል በጥልቀት እንመለከታለን። እግዚአብሔር እኛን የሚያጽናና ለራሳችን ብቻ እንድንይዘው ሳይሆን፣ እኛም በሌሎች ላይ የሚደርሰውን መከራ የምናጽናናበትን ጸጋ እንድንቀበል መሆኑን እንረዳለን። እያንዳንዱ ገጽ እያንዳንዱ ትምህርት ወደ ክርስቶስ ፍቅር ይበልጥ የሚያቀርባችሁና በመንፈሳዊ ማንነታችሁ ከፍ የሚያደርጋችሁ እንደሚሆን ሙሉ እምነት አለኝ 🌸 ።

ይህ መመሪያ ዝም ብሎ ለማንበብ ብቻ ሳይሆን፣ ከጌታ ጋር የምትነጋገሩበትና ሕይወታችሁን በቃሉ መስተዋት የምትመለከቱበት መሣሪያ እንዲሆንላችሁ እመኛለሁ። በየክፍሉ የተቀመጡት ምልክታዎችና ትርጓሜዎች የቃሉን ምስጢር በቀላሉ ለመረዳት እንዲረዱ ተደርገው ተዘጋጅተዋል። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለነፍሳችሁ የሚሆን "የሕይወት እንጀራ" አድርጎ እንዲባርክላችሁና በጸጋው እንዲያሳድጋችሁ ጸሎቴ ነው 🌈 ።

የጥናት መጽሐፉ ለግል ጥናትም ሆነ በቤተክርስቲያን ውስጥ ለሚደረጉ የቡድን ውይይቶች አመቺ በሆነ መንገድ የተዘጋጀ ነው።

ስለ አገልግሎታችን፡- የሕይወት እንጀራ አገልግሎት የእግዚአብሔርን ቃል እውነት ሁሉም ሰው ሊረዳው በሚችል ቀላልና ማራኪ አቀራረብ ለማድረስ የሚሠራ የወንጌል አገልግሎት ነው።

በጎጂ የተሰጠ - ለሽያጭ የማይውል

2ኛ ቆይታ

የጥናት መመሪያና ማብራሪያ

አማርኛ
Ethiopia

Copyright © 2026, የቅጂ መብት ባለቤት፡- © 2026 የሕይወት እንጀራ አገልግሎት (Yehiwot Enjera Ministry) የአጠቃቀም ፈቃድ፡- ይህ የጥናት መጽሐፍ የእግዚአብሔር ቃል ለሁሉም በነጻ እንዲደርስ ታስቦ የተዘጋጀ ነው። በመሆኑም የሚከተሉትን መመሪያዎች በመከተል በነጻነት መጠቀም ይቻላል፡-
📄 የምንጭ ምስክርነት፡- ይህንን ጽሑፍ በማንኛውም መድረክ ሲጠቀሙ ወይም ሲያሰራጩ የይዘቱን ምንጭ (የሕይወት እንጀራ አገልግሎት) መጥቀስ ይኖርብዎታል። 🙌 ለሽያጭ ያልቀረበ፡- ይህንን የጥናት መጽሐፍ ለማንኛውም ዓይነት የንግድ ሥራ ወይም ገቢ ለማግኛ መጠቀም በጥብቅ የተከለከለ ነው። ❌ ይዘቱን አለመለወጥ፡- የመጽሐፉን ይዘት ሳይለውጡ፣ ሳይጨምሩ ወይም ሳይቀንሱ እንዳለ ለሌሎች ማጋራት፣ ፕሪንት ማድረግና አባዝቶ ማሰራጨት ይቻላል። ✅ "...በነጻ የተቀበላችሁትንም በነጻ ስጡ።" (ማቴ 10፡8) በሚለው መለኮታዊ መመሪያ መሠረት፣ ይህ የጥናት መመሪያ ለወንጌል አገልግሎትና ለቅዱሳን መታገጽ በነጻ እንዲውል ተፈቅዷል። 🙏

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>
You may not use this work for commercial purposes. You may adapt and add to this work. You must keep the copyright and credits for authors, illustrators, etc.

የ2ኛ ቆሮንቶስ መልእክት ጥልቅ ጥናት፣ ታሪካዊ፣ ዳራዊ እና ሥነ-መለኮታዊ ትንተና

የሁለተኛው የቆሮንቶስ መልእክት በሐዲስ ኪዳን ውስጥ ከሚገኙት የሐዋርያው ጳውሎስ ደብዳቤዎች መካከል እጅግ ጥልቅ ስሜት የሚገልጽበት፣ ግላዊ ገጽታው ጎልቶ የሚታይበት እና የሐዋርያዊ አገልግሎቱን መሠረትና ባሕርይ በዝርዝር የሚያስረዳ ድንቅ መጽሐፍ ነው ። ይህ መልእክት ጳውሎስ ከመሠረታትና እጅግ ከሚወዳት የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ጋር የነበረውን ውስብስብ ግንኙነት፣ የደረሰበትን ተቃውሞ እና ለእነርሱ የነበረውን እረኝነት የሚያሳይ ሰነድ ነው ። በዚህ ጥናት ውስጥ ከመልእክቱ ታሪካዊ ዳራ ጀምሮ እያንዳንዱን ምዕራፍና ቁጥር መሠረት ያደረገ ትንተና፣ ሥነ-መለኮታዊ ትርጓሜ እና ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች ይቀርባሉ።

የታሪክ ዳራ እና የመልእክቱ ዓውድ

የቆሮንቶስ ከተማ በጥንቱ ዓለም በንግድ እንቅስቃሴዋ፣ በብልጽግናዋ እና በተለያዩ ባሕሎች መገናኛነቷ ትታወቅ ነበር ። ይሁን እንጂ ከተማዋ በሥነ-ምግባር ብልሹነትና በጣዖት አምልኮም የታወቀች ነበረች ። ጳውሎስ በሁለተኛው ሚስዮናዊ ጉዞው ወቅት ለ18 ወራት በቆሮንቶስ ቆይቶ ቤተ ክርስቲያኑን መሥርቷል ። ጳውሎስ ከቆሮንቶስ ሰዎች ጋር የነበረው ግንኙነት በደብዳቤዎችና በጉብኝቶች የተሞላ ነበር ። 2ኛ ቆሮንቶስ ከመጻፉ በፊት ጳውሎስ "አሳዛኝ ጉብኝት" (Painful Visit) አድርጎ ነበር፤ በዚህም ጉብኝት ወቅት ቤተ ክርስቲያኒቱ በሐሰተኞች ሐዋርያት ተጽዕኖ ሥር ወድቃ የእርሱን ሥልጣን ስትጠራጠርና ስትቃወም አግኝቷታል ።

ይህ መልእክት የተጻፈው በ55-57 ዓ.ም. ገደማ ጳውሎስ ከመቆዶንያ ሆኖ ነው ። መልእክቱ የተጻፈበት ዋና ዓላማ የሐዋርያዊ ሥልጣኑን ለመከላከል፣ በኢየሩሳሌም ላሉ ቅዱሳን የሚደረገውን የገንዘብ ማሰባሰብ ለማጠናቀቅ እና በቤተ ክርስቲያኒቱ ውስጥ ስለተፈጠረው ንስሐ ያለውን ደስታ ለመግለጽ ነው ። ጳውሎስ በዚህ መልእክት ውስጥ "በድካም ውስጥ የሚገለጥ መለኮታዊ ኃይል" የሚለውን መሠረታዊ የክርስትና መርሕ በአጽንኦት ያስተምራል ።

ምዕራፍ አንድ

ሰላምታና የመጽናናት አምላክ (1:1-11)

ምልከታ እና ትርጓሜ

የሁለተኛ ቆሮንቶስ መልእክት ጥናታችንን ስንጀምር ቅዱስ ጳውሎስ ለአንባቢዎቹ በሚያስተላልፈው ጥልቅና ትርጉም ያለው ሰላምታ እንከፍታለን። ይህ መልእክት የተጻፈው በታላቅ መከራና ስደት ውስጥ ለነበሩት የቆሮንቶስ አማኞች ብቻ ሳይሆን ዛሬም በሕይወት ውጣ ውረድ ውስጥ ላለን ለእኛ ጭምር ነው። ጳውሎስ ሰላምታውን ሲጀምር ራሱን የእግዚአብሔር ፈቃድ ለሆነው አገልግሎት የተለየ ሐዋርያ አድርጎ ያቀርባል። ይህ የሚያሳየን የአገልግሎታችንም ሆነ የሕይወታችን መሠረት የእግዚአብሔር ሉዓላዊ ፈቃድ መሆኑን ነው

በዚህ ክፍል ውስጥ የምንመለከተው ዋነኛው እውነት እግዚአብሔር ራሱን የሚገልጥበት መንገድ ነው። ጳውሎስ እግዚአብሔርን "የርኅራኄ አባትና የመጽናናት ሁሉ አምላክ" በማለት ይጠራዋል። ይህ ስያሜ እግዚአብሔር በሩቅ ሆኖ መከራችንን የሚመለከት ሳይሆን በችግራችን ጊዜ አጠገባችን ሆኖ ልባችንን የሚጠግን አባት መሆኑን ያረጋግጥልናል። "መጽናናት" የሚለው ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ ቋንቋ ትርጉሙ ዝም ብሎ ማባበል ብቻ ሳይሆን በአንድ ሰው አጠገብ ቆሞ ብርታትንና ድፍረትን መስጠት ማለት ነው። ልክ አንድ ሕፃን ወድቆ ሲያለቅስ አባትየው አንስቶ እንደሚያቅፈውና "አይዘህ" እንደሚለው ሁሉ እግዚአብሔርም በመከራችን ውስጥ አቅፎ ያበረታናል 🌟 ።

ሌላው ትኩረት የሚሰጠው ነጥብ መከራ ለምን እንደሚደርስብን የምንረዳበት ምልከታ ነው። ጳውሎስ እንደሚነግረን እግዚአብሔር የሚያጽናናን ለራሳችን ብቻ እንድንይዘው ሳይሆን እኛም በሌሎች ላይ የሚደርሰውን መከራ የምናጽናናበትን ጸጋ እንድንቀበል ነው። ይህም ማለት ዛሬ የምናልፍበት መከራ ለነገው አገልግሎታችን ትምህርት ቤት ነው ማለት ነው። ለምሳሌ በአንድ ወቅት በከባድ ሕመም ውስጥ አልፎ የዳነ ሰው በዚያው ሕመም ውስጥ የሚያልፍን ሌላ ሰው ካልታመመው ሰው በላይ በደንብ ሊያጽናናውና ሊረዳው ይችላል። መከራችን እግዚአብሔር ሌሎችን የምንረዳበት መሣሪያ አድርጎ ይለውጠዋል ✨ ።

ጳውሎስ በእስያ ስለደረሰበት መከራ ሲያወሳ "በሕይወታችን ተስፋ እስክንቆጥ ድረስ ከዓቅማችን በላይ የሆነ ከባድ መከራ ደርሶብን ነበር" ይላል። እንዲያውም የሞት ፍርድ እንደተፈረደበት ሰው ሆኖ ተሰምቶት ነበር። ይህ የሆነበት ምክንያት ግን አንድ ትልቅ መንፈሳዊ ትምህርት ለማስተማር እንደሆነ ይገልጻል። ይህም "በራሳችን እንዳንታመን ነገር ግን ሙታንን በሚያስነሳ በእግዚአብሔር እንድንታመን" ነው። ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር የራሳችን ጉልበትና ጥበብ የሚያልቅበት ደረጃ ላይ እንዲንደርስ የሚፈቅደው የእርሱን የማይለወጥ ኃይል እንድንደገፍ ለማድረግ ነው። እኛ ተስፋ በቆረጥንበት ቦታ ላይ የእግዚአብሔር ተዓምር ይጀምራል 🙏።

በመጨረሻም ጳውሎስ አማኞች በጸሎት ስለረዱት ምስጋናውን ያቀርባል። ይህም የሚያሳየው መከራን ለማሸነፍና መጽናናትን ለማግኘት የቅዱሳን ኅብረትና ጸሎት ምን ያህል አስፈላጊ እንደሆነ ነው። እግዚአብሔር በታላቅ የሞት አደጋ ውስጥ አድናታል፤ ወደፊትም እንደሚያደነው ሙሉ እምነት አለው። ይህ እምነት የመጣው ካለፈው የታማኝነት ታሪክ በመነሳት ነው። ዛሬም በጭንቅ ውስጥ ላላችሁ ሁሉ መልእክቱ ይኸው ነው፡- ትላንት ያዳናችሁ ጌታ ዛሬም ያድናችኋል፤ ነገም ይታደጋችኋል። እርሱ በመከራችሁ መካከል አብሮአችሁ ያለ የመጽናናት አምላክ ነውና 🌈።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጳውሎስ እራሱን "በእግዚአብሔር ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ" ብሎ መጥራቱ በቆሮንቶስ ለነበረው ተቃውሞ ምን ዓይነት መልስ ይሰጣል? [1:1]

"የምሕረት አባት" እና "የመጽናናት ሁሉ አምላክ" የሚሉት ስሞች ስለ እግዚአብሔር ባሕርይ ምን ያስተምሩናል? [1:3]

እግዚአብሔር እኛን የሚያጽናናበት አንዱ ዋና ምክንያት ሌሎችን እንድናጽናና መሆኑን እንዴት መረዳት ይቻላል? [1:4]

"የክርስቶስ መከራ በእኛ ላይ እንደበዛ፥ እንዲሁ መጽናናታችን ደግሞ በክርስቶስ በኩል ይበዛል" የሚለው ሃሳብ ከመከራ ጀርባ ያለውን በረከት እንዴት ያሳያል? [1:5]

ጳውሎስ በእስያ ስለደረሰበት መከራ ሲናገር "በሕይወት ለመኖር እንኳ ተስፋ ቆርጠን ነበር" ማለቱ ስለ ሰው ልጅ ድካምና ስለ እግዚአብሔር ኃይል ምን ያስተምረናል? [1:8-9]

መከራ በራሳችን ከመታመን ይልቅ በእግዚአብሔር እንድንታመን የሚያደርገው እንዴት ነው? [1:9]

ጳውሎስ እግዚአብሔርን "ሙታንን የሚያስነሳ" ብሎ መጥራቱ በመከራው ወቅት ከነበረው ተስፋ ጋር እንዴት ይያያዛል? [1:9]

የእግዚአብሔርን የማዳን ሥራ በሦስት ጊዜያት (ያዳነን፣ የሚያድነን፣ ተስፋ የምናደርገው) መግለጹ ለአማኝ ምን ዓይነት ዋስትና ይሰጣል? [1:10]

በቁጥር 11 ላይ ጳውሎስ አማኞች በጸሎት እንዲረዱት መጠየቁ፣ በቅዱሳን መካከል ስላለው የጋራ ድጋፍና ስለ ጸሎት አስፈላጊነት ምን ይገልጻል? [1:11]

ጳውሎስ ዕቅዱን ለወጠ (1:12-24)

ምልከታ እና ትርጓሜ

በዛሬው ጥናታችን ሐዋርያው ጳውሎስ ካጋጠሙት የግል ትችቶችና ለነዚያ ትችቶች የሰጠውን መንፈሳዊ ምላሽ እንመለከታለን። ጳውሎስ ወደ ቆሮንቶስ ሊመጣ ቃል ገብቶ ነበር፤ ነገር ግን ሳይመጣ ቀረ። በዚህም ምክንያት አንዳንድ ተቺዎች "ጳውሎስ ቃሉ የማይታመን ነው፤ በአንድ በኩል አዎን እያለ በሌላ በኩል ደግሞ አይደለም የሚል የሚዋኝቅ ሰው ነው" የሚል ክስ አቀረቡበት። ጳውሎስ ግን ለዚህ ምላሽ የሰጠው በንጹሕ ሕሊናና በእግዚአብሔር ታማኝነት ላይ ተመሥርቶ ነው ።

ጳውሎስ በመጀመሪያ የሚያነሳው የሕሊና ምስክርነትን ነው። በሰው ጥበብ ሳይሆን በእግዚአብሔር ጸጋ፣ በቅንነትና በየዋህነት በመካከላቸው እንደኖረ በድፍረት ይናገራል። ይህ ለእኛ ትልቅ ትምህርት ነው። በሕይወታችን ሰዎች በተሳሳተ መንገድ ሲረዱን ወይም ሲተቹብን፣ ትልቁ መከላከያችን በእግዚአብሔር ፊት ያለን ንጹሕ ሕሊና ነው። ጳውሎስ የጻፈው ነገር ግልጽና የሚታወቅ እንደሆነ በመግለጽ፣ በሰው ፊትም ሆነ በእግዚአብሔር ፊት ግልጽነት ያለው ሕይወት መምራት ምን ያህል አስፈላጊ እንደሆነ ያስገነዝባል ።

ሐዋርያው የራሱን ዕቅድ መለወጥ ከእግዚአብሔር የማይለወጥ ታማኝነት ጋር በማያያዝ ድንቅ ትምህርት ያስተምራል። እርሱ ዕቅዱን ቢለውጥም፣ የሰበከው ወንጌል ግን የማይለወጥ መሆኑን ያረጋግጣል። "በእግዚአብሔር ልጅ በኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ 'አዎን' እና 'አይደለም' የሚባል ነገር የለም፤ በእርሱ ዘንድ ያለው ሁሉ 'አዎን' ነው" ይላል። ይህ ማለት የእግዚአብሔር የተስፋ ቃላት ሁሉ በክርስቶስ በኩል ተፈጽመዋል፣ ታምነዋልም ማለት ነው። እግዚአብሔር ለእኛ የገባው ቃል ኪዳን መቼም ቢሆን አይለወጥም ።

እግዚአብሔር ለቃሉ ታማኝ መሆኑን ለማረጋገጥ ደግሞ መንፈስ ቅዱስን "መያዣ" አድርጎ እንደሰጠን ጳውሎስ ይገልጻል። "መያዣ" የሚለው ቃል በንግድ ዓለም ውስጥ አንድን ዕቃ ለመግዛት አስቀድሞ የሚከፈል ቅድመ ክፍያ (down payment) እንደማለት ነው።

እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን በልባችን በማኅተም አትሞ የሰጠን፣ ወደፊት ለሚሰጠን ሰማያዊ ርስት እንደ ዋስትና ነው። ስለዚህ እግዚአብሔር ጀምሮ የማይጨርስ አምላክ አይደለም፤ የጀመረውን እስከ ፍጻሜው የሚያደርስ የታመነ ነው ።

በመጨረሻም ጳውሎስ ዕቅዱን ለምን እንደለወጠ እውነተኛውን ምክንያት ይገልጻል። ሳይመጣ የቀረው እነርሱን ለመራራትና ካላስፈላጊ ሐዘን ለመጠበቅ ብሎ እንደሆነ ይናገራል። ጳውሎስ በእምነታቸው ላይ ሊሰለጥንባቸው ሳይሆን፣ ለደስታቸው አብሮአቸው ሊሠራ እንደሚፈልግ ይገልጻል። ለምሳሌ ያህል፡- አንድ አባት ልጁን ሊቀጣው አስቦ ነገር ግን ልጁ እንዲታረም ጊዜ ለመስጠት ሲል ቅጣቱን ቢያዘገየው፣ ይህ አባት ቃሉን አላጠፈም ይልቁንም ልጁን ስለወደደው ዕድል ሰጠው እንጂ። ጳውሎስም ወደ ቆሮንቶስ መምጣቱን የዘገየው በቆሮንቶስ አማኞች መካከል የነበረው ችግር እንዲስተካከልና በመካከላቸው የደስታ ኅብረት እንዲኖር ካለው ፍላጎት የተነሳ ነው ።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጳውሎስ "የሕሊናችን ምስክርነት" ሲል ምን ማለቱ ነው? አንድ አማኝ በቅንነት ለመመላለስ የሕሊና ምስክርነት ምን ሚና አለው? [1:12]

"በእግዚአብሔር ጸጋ እንጂ በሥጋዊ ጥበብ አይደለም" የሚለው አባባል በአገልግሎት ውስጥ ለምን ትልቅ ትርጉም አለው? [1:12]

ጳውሎስ የሚጽፈውና የሚናገረው ነገር አንድ መሆኑ (ግልጽነት) ለመሪነት ለምን አስፈላጊ ነው? [1:13]

በቆሮንቶስ የነበሩት ሰዎች ጳውሎስን "ቃሉ የማይታመን" ብለው የከሰሱት በምን ምክንያት ነበር? [1:15-17]

በሥጋዊ ፈቃድ መመላለስና በጌታ ፈቃድ መመላለስ ያላቸው ልዩነት ምንድን ነው? [1:17]

"በእግዚአብሔር ዘንድ ያለው ተስፋ ሁሉ በክርስቶስ 'አዎን' ነው" ማለት ምን ማለት ነው? [1:20]

"የመንፈስ ቅዱስ መያዣ" መሰጠቱ ለአማኝ ምን ዓይነት ዋስትና ይሰጣል? [1:22]

ጳውሎስ ወደ ቆሮንቶስ አለመምጣቱ "ሲራራላቸው" እንደሆነ መናገሩ ስለ እውነተኛ መንፈሳዊ አመራር ምን ፍንጭ ይሰጣል? [1:23]

በቁጥር 21 መሠረት እግዚአብሔር በአማኞች ሕይወት ውስጥ የሚያደርጋቸው ሦስት ነገሮች ምንድን ናቸው? [1:21-22]

ምዕራፍ ሁለት

ይቅርታ ለበደለኛው (2:1-11)

ምልከታ እና ትርጓሜ

በዛሬው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናታችን ሐዋርያው ጳውሎስ ከአንድ አማኝ ጋር የነበረውን ከባድ ግጭትና ያ ግጭት እንዴት በመንፈሳዊ ብስለት መፈታት እንዳለበት ያስተማረበትን ክፍል እንመለከታለን። ጳውሎስ ወደ ቆሮንቶስ መምጣት የዘገየው አማኞቹን በሐዘን ላይ ሐዘን እንዳይጨምርባቸው ብሎ እንደሆነ ይነግረናል። ጳውሎስ ቀደም ሲል በነበረው ግንኙነት ልቡ እጅግ ተሰብሮና በብዙ እንባ ሆኖ እንደጻፈላቸው ሲገልጽ፣ ዓላማው እነርሱን ለማሳዘን ሳይሆን ለእነርሱ ያለውን ጥልቅና የተትረፈረፈ ፍቅር እንዲረዱለት ነበር። ይህ የሚያሳየን እውነተኛ መንፈሳዊ መሪ ተግሣጽን የሚሰጠው በክፋት ሳይሆን ለነፍሳት በሚራራና በሚቆረቆር የፍቅር ልብ መሆኑን ነው ።

በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ውስጥ አንዱ ሰው ጳውሎስን በማሳዘኑ ምክንያት ቤተክርስቲያኒቱ በዚያ ሰው ላይ የዲሲፕሊን እርምጃ ወስዳ ነበር። አሁን ግን ጳውሎስ መልእክቱን የሚቀይረው በዚያ በደለኛ ላይ ለተወሰደው እርምጃ ማጠቃለያ እንዲሰጥ ነው። ግለሰቡ ከብዙኃኑ የተሰጠው ቅጣት ይበቃዋል ይላል። እዚህ ጋር ትልቅ ትምህርት እናገኛለን፤ የቤተክርስቲያን ተግሣጽ ዓላማው በደለኛውን መቅጣትና ማግለል ብቻ ሳይሆን ተጸጽቶ ወደ እግዚአብሔርና ወደ ቅዱሳን ኅብረት እንዲመለስ ማድረግ ነው። ልክ አንድ ሐኪም የታመመውን የአካል ክፍል የሚቆርጠው ቀሪው አካል እንዲድን እንደሆነ ሁሉ፣ ተግሣጽም ግለሰቡን ለንስሐ የሚያበቃ እንጂ ለጥፋት የሚዳርግ መሆን የለበትም ።

ጳውሎስ አሁን አማኞቹን የሚያሰባቸው በደለኛውን ይቅር እንዲሉትና እንዲያጽናኑት ነው። ካልሆነ ግን ያ ሰው "ከመጠን ባለፈ ሐዘን እንዳይዋጥ" ይሰጋል። ይህ እጅግ ልብ የሚነካ አገላለጽ ነው። አንድ ሰው ጥፋቱን አምኖ ንስሐ ከገባ በኋላ በይቅርታ ካልታቀፈ፣ ያ የጥፋተኝነት ስሜትና ሐዘን ሰጥሞ እንዲቀር ሊያደርገው ይችላል። ጳውሎስ አማኞቹ ለዚያ ሰው ያላቸውን ፍቅር በተግባር እንዲያረጋግጡለት ይጠይቃቸዋል። ይቅርታ ማለት የበደሉን ከብደት መካድ ሳይሆን፣ በክርስቶስ ፍቅር በደሉን ሸፍኖ የተሰበረውን ወንድም መልሶ መገንባት ማለት ነው ።

ሐዋርያው ለምን ይቅር ማለት እንዳለብን ሲያስረዳ ደግሞ አንድ መንፈሳዊ ምስጢር ይነግረናል። ይኸውም ሰይጣን በእኛ ላይ ብልጫ እንዳያገኝ ነው። "የሰይጣንን አሳብ አንስተውምና" ይላል። የሰይጣን አንዱ ትልቁ መሣሪያ በቅዱሳን መካከል አለመግባባትን፣ ቁምንና ይቅር አለመግለትን መዝራት ነው። ቤተክርስቲያን ንስሐ የገባን ሰው ይቅር ለማለት ስታመነታ፣ ሰይጣን ያንን አጋጣሚ በመጠቀም መከፋፈልንና ተስፋ መቁረጥን ይፈጥራል። ስለዚህ ይቅርታ ማድረግ ከሰይጣን ጥቃት የምንከላከልበት መንፈሳዊ ጋሻችን ነው ማለት ነው።

ይህንን ክፍል በምሳሌ ለማየት ያህል፡- አንድ ሰው በእጁ ላይ ቁስል ቢኖርበትና ያንን ቁስል ሁልጊዜ እየነካካው ቢቆይ ቁስሉ አይድንም፤ እንዲያውም እየመረቀዘ ይሄዳል። ይቅርታ ግን ልክ እንደ መድኃኒት ቁስሉ እንዲሸርና ቆዳው እንዲጠገን ያደርጋል። ጳውሎስ የቆሮንቶስ አማኞች በደለኛውን ይቅር በማለት ያንን የቆሰለ ኅብረት እንዲጠግኑ ይጋብዛቸዋል። እኛም በሕይወታችን ንስሐ የገቡትንና የተሰበሩትን በይቅርታ ከንድ ልናቅፋቸው ይገባል። በክርስቶስ ፊት ይቅር እንደተባልን ሁሉ፣ እኛም ለሌሎች የይቅርታ ምንጮች ልንሆን ይገባል

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጳውሎስ ወደ ቆሮንቶስ በሀዘን ላለመመለስ የወሰነው ለምንድን ነው? [2:1]

"እኔን የምታስደስቱኝ እናንተ ካዘናችሁኝ የሚያስደስተኝ ማን ነው?" የሚለው ጥያቄ በአገልጋይና በምዕመን መካከል ያለውን ቁርኝት እንዴት ያሳያል? [2:2]

ጳውሎስ ደብዳቤውን "ብብዙ መከራና ከልብ ጭንቀት በብዙም እንባ" የጻፈው ምን ዓይነት ፍቅር ስላለው ነው? [2:4]

በቁጥር 5-6 መሠረት፣ በበደለው ሰው ላይ የተወሰነው ቅጣት "ከብዙዎች ዘንድ" መሆኑ ምን ያሳያል? [2:5-6]

ንስሐ የገባን ሰው ይቅር ማለትና ማጽናናት ለምን አስፈላጊ ነው? ይቅርታ ካልተደረገ ምን አደጋ ይከተላል? [2:7]

"ፍቅራችሁን በእርሱ ላይ እንድታጸኑ እለምናችኋለሁ" የሚለው ምክር ለዛሬይቱ ቤተ ክርስቲያን እንዴት ይሠራባል? [2:8]

ጳውሎስ ደብዳቤውን የጻፈው "ታዛዥነታቸውን ለመፈተን" መሆኑን መናገሩ ስለ ሐዋርያዊ ሥልጣን ምን ይነግረናል? [2:9]

ጳውሎስ "እኔም ይቅር ብያለሁ" ማለቱ በቤተ ክርስቲያን መሪዎች መካከል ሊኖር የሚገባውን አንድነት እንዴት ያሳያል? [2:10]

ሰይጣን ብልጫ እንዳያገኝብን የእርሱን ሃሳብ (ተንኮል) ማወቅ ለምን አስፈላጊ? [2:11]

በይቅርታ ማጣት ውስጥ የሰይጣን ድርሻ ምንድን ነው? ቤተ ክርስቲያንን እንዴት ሊጎዳ ይችላል? [2:11]

በክርስቶስ የሆነ ድል (2:12-17)

ምልከታ እና ትርጓሜ

በዛሬው የጥናት ክፍላችን ሐዋርያው ጳውሎስ አገልግሎቱንና የወንጌልን ኃይል በታላቅ የድል ምስል ሲገልጥ እንመለከታለን። ጳውሎስ ወደ ጢሮአዳ በሄደ ጊዜ ወንጌልን ለመስበክ በር ተከፍቶለት ነበር፤ ነገር ግን መንፈሱ ዕረፍት አላገኘም ነበር። ምክንያቱም ስለ ቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ሁኔታ የሚነግረውን ወንድሙን ቲቶን እዚያ አላገኘውም ነበር። ይህ የሚያሳየን የእግዚአብሔር አገልጋዮች የሥራ ውጤት ብቻ ሳይሆን የወንድማማችነት ፍቅርና መተሳሰብ ምን ያህል እንደሚሰማቸው ነው። ጳውሎስ ለነፍሳት ካለው ፍቅር የተነሳ በዚያ የነበረውን ክፍት በር ትቶ ቲቶን ፍለጋ ወደ መቄዶንያ ተሻገረ ።

በዚህ ክፍል ውስጥ ጳውሎስ የሚጠቀምበት "በክርስቶስ ድል በመንሳት ሁልጊዜ በሚያዘረን..." የሚለው አገላለጽ በወቅቱ የነበረውን የሮማውያንን የድል ሰልፍ (Triumphal Procession) የሚያስታውስ ነው። አንድ የጦር አዛዥ ታላቅ ድል አድርጎ ሲመለስ፣ በከተማው ጎዳናዎች ላይ በክብር ያልፋል፤ ከኋላውም ምርኮኞቹንና ወታደሮቹን ያስከትላል። በሰልፉም ላይ ደስ የሚል መዓዛ ያለው ዕጣን ይታጠናል ። ጳውሎስ እራሱንና አማኞቹን የሚመለከተው በዚህ የክርስቶስ የድል ሰልፍ ውስጥ እንዳሉ ምርኮኞች ነው። እኛ በክርስቶስ ፍቅር ተማርከን፣ በእርሱ የድል ሰልፍ ላይ የምንከተልና የእርሱን ድል የምናበስር ነን። ድሉ የክርስቶስ ነው፤ እኛ ግን የድሉ ተካፋዮች ነን ።

ጳውሎስ ስለ ወንጌል አገልግሎት ሲናገር ሌላው የሚጠቀምበት አስደናቂ ምስል "መዓዛ" የሚለውን ነው። እኛ ለእግዚአብሔር የክርስቶስ መዓዛ ነን ይላል። ይህ መዓዛ ግን ለሰሚዎቹ እንደየሰዎቹ ሁኔታ የተለያየ ትርጉም አለው። ለሚድኑት ሰዎች ይህ መዓዛ የሕይወት ሽታ ነው፤ ተስፋንና ደስታን ይሰጣቸዋል። ለሚጠፉት ግን የሞት ሽታ ነው። ልክ በሮማውያን የድል ሰልፍ ላይ እንደሚታጠነው ዕጣን ማለት ነው፤ ለድል አድራጊዎቹ የድል መዓዛ ሲሆን፣ ለምርኮኞቹ ግን የሞታቸው ቀን መቃረቡን የሚያበስር የሞት ሽታ ነበር። ወንጌልም እንደዚሁ ነው፤ የሰሙትን ሁሉ ወይ ወደ ሕይወት አለዚያ ወደ ፍርድ ይወስዳቸዋል ።

በመጨረሻም ሐዋርያው "ለዚህም ነገር የሚበቃ ማን ነው?" በማለት ጥያቄ ያነሳል። የአገልግሎት ከባድነትና ኃላፊነት ከሰው አቅም በላይ መሆኑን ይገልጻል። ጳውሎስ ራሱን ከብዙዎቹ "የእግዚአብሔርን ቃል ለትርፍ እንደሚሸቅጡ" ሰዎች ይለያል። በዚያ ዘመን እንደ ዛሬው ሁሉ ወንጌልን ለግል ጥቅም መገልገያ የሚያደርጉ ሰዎች ነበሩ። ጳውሎስ ግን አገልግሎቱ ከቅንነት የመነጨ፣ ከእግዚአብሔር የተሰጠ፣ በእግዚአብሔር ፊትና በክርስቶስ ሆኖ የሚከናወን እንደሆነ ያረጋግጣል። እውነተኛ አገልግሎት የሚለካው በሰው ምስጋና ወይም በገንዘብ ትርፍ ሳይሆን፣ በእግዚአብሔር ፊት ባለን ታማኝነትና ቅንነት ነው ✨።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጳውሎስ በጢሮኦስ በር ተከፍቶለት ሳለ ቲቶን ባለማግኘቱ ጥሎ መሄዱ ስለ ግል ስሜቱ ምን ያስረዳናል? [2:12-13]

እግዚአብሔር "በክርስቶስ ሁልጊዜ በድል አድራጊነት ያዞረናል" ሲል ምን ማለቱ ነው? መከራ ባለበት ሕይወት ውስጥ ድል እንዴት ይቻላል? [2:14]

"የእውቀቱን መዓዛ በእኛ በየሰፍራው ለሚገልጥ" በሚለው ሐረግ መሠረት የአማኝ ተጽዕኖ ምን መምሰል አለበት? [2:14]

ወንጌል ለሚድኑት የሕይወት መዓዛ፣ ለሚጠፉት ደግሞ የሞት መዓዛ የሚሆነው በምን ምክንያት ነው? [2:15-16]

"ለዚህስ ነገር የሚበቃ ማን ነው?" የሚለው የጳውሎስ ጥያቄ ስለ አገልግሎት ክብደትና ስለ እግዚአብሔር ረዳትነት ምን ይነግረናል? [2:16]

የእግዚአብሔርን ቃል "ለረብሻ የሚያደባልቁ" (ትርፍ የሚፈልጉ) ሰዎች እነማን ናቸው? [2:17]

ጳውሎስ ከእነዚህ ሰዎች የሚለየው በምን መንገዶች ነው? [2:17]

"በእግዚአብሔር ፊት በክርስቶስ እንናገራለን" የሚለው አገላለጽ ለአገልጋዮች ምን ዓይነት ኃላፊነትን ይሰጣል? [2:17]

በአገልግሎት ውስጥ "ቅንነት" (Sincerity) ያለው ቦታ ምንድን ነው? [2:17]

የሮማውያን "የድል ጉዞ" ምስል በወንጌል መስፋፋት ውስጥ እንዴት ተተርጉሟል? [2:14]

የአዲስ ኪዳን አገልጋዮች (3:1-11)

ምልከታ እና ትርጓሜ

በዛሬው የጥናት ክፍላችን ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ አዲስ ኪዳን አገልግሎት ከብርና ምንነት እጅግ ጥልቅ የሆነ ምስጢር ይገልጥልናል። ጳውሎስ ትምህርቱን የሚጀምረው ስለ "ምስክር ወረቀት" ወይም ስለ "የጥቆማ ደብዳቤ" በማንሳት ነው። በዚያ ዘመን አንዳንድ ሰዎች ራሳቸውን ከፍ ከፍ ለማድረግ በሰው የተጻፈ የምስክር ወረቀት ይዘው ይዞሩ ነበር። ጳውሎስ ግን "ለእናንተ ለመታወቅ የሰው ምስክርነት አያስፈልገኝም፤ የእኔ ምስክር ወረቀቶች እናንተ ራሳችሁ ናችሁ" ይላቸዋል። ይህ ማለት የአንድ አገልጋይ ትልቁ ውጤት በወረቀት ላይ የሰፈረ ፊርማ ሳይሆን በወንጌል ምክንያት የተቀየረውና የታደሰው የሰዎች ሕይወት ነው ማለት ነው

ይህ ደብዳቤ የተጻፈው በወረቀት ላይ ሳይሆን በሰው ልብ ውስጥ ነው፤ የተጻፈውም በቀለም ሳይሆን በሕይወት እግዚአብሔር መንፈስ ነው። ጳውሎስ የብሉይ ኪዳንን ሕግ (በድንጋይ ጽላት ላይ የተቀረጸውን) እና የአዲስ ኪዳንን ጸጋ (በልብ ጽላት ላይ የተጻፈውን) እያነጻጸረ ይተነትናል። ሕጉ ምን ማድረግ እንዳለብን ቢነግረንም፣ ለማድረግ ግን አቅም አይሰጠንም። መንፈስ ቅዱስ ግን ሕጉን በልባችን በመጻፍ ከውስጥ የሚመነጭ ፈቃድንና ኃይልን ይሰጠናል። ለምሳሌ፡- አንድን ሕፃን "አትውደቅ" ብሎ በወረቀት ላይ ጽፎ መስጠት መውደቁን አያስቀርለትም፤ ይልቁንም ሕፃኑን እጁን ይዞ መምራት ግን ከመውደቅ ይታደገዋል። መንፈስ ቅዱስም እንዲሁ እጃችንን ይዞ የሚመራን ሕያው ኃይላችን ነው 🙌 ::

ጳውሎስ "ብቃታችን ከእግዚአብሔር ነው እንጂ ከራሳችን አይደለም" በማለት ትልቅ ትሕትናን ያስተምረናል። ብዙ ጊዜ በአገልግሎታችንም ሆነ በሕይወታችን "ይህንን ለማድረግ ብቃቱ የለኝም" ብለን እንሰጋ ይሆናል። ጳውሎስ ግን የሚነግረን እውነተኛው ብቃት የሚመጣው ከእግዚአብሔር መሆኑን ነው። እርሱ የአዲስ ኪዳን አገልጋዮች እንድንሆን አብቅቶናል። የፊደል ሕግ ሰውን ለፍርድ አሳልፎ በመስጠት ይገድላል፤ መንፈስ ግን የክርስቶስን ሕይወት በመስጠት ያድናል። ስለዚህ አገልግሎታችን በድካማችን ላይ ሳይሆን በእግዚአብሔር ታላቅ ችሎታ ላይ የተመሠረተ ነው 🙌 ::

ሌላው አስደናቂ ነጥብ የክብር ንጽጽር ነው። ሙሴ ሕጉን ተቀብሎ ከደብረ ሲና ሲወርድ ፊቱ በክብር ያበራ ነበር። ያ ክብር ግን የሚጠፋና የሚሻር ነበር፤ ለዚህም ነው ሙሴ ፊቱን በመከናከቢያ ይሸፍን የነበረው። ያ ለሞት የሚያበቃውና በድንጋይ ላይ የተቀረጸው አገልግሎት እንዲህ ያለ ክብር ካለው፣ ሕይወትን የሚሰጠውና በመንፈስ የሚከናወነው የአዲስ ኪዳን አገልግሎትም እንዴት የላቀ ክብር ይኖረው! ልክ ፀሐይ ስትወጣ የከዋክብት ብርሃን እንደሚደበዝዝ ሁሉ፣ የክርስቶስ ጸጋም ከሕጉ ብርሃን እጅግ የላቀና የማያልፍ ክብርን ሰጥቶናል 🌻 ።

በመጨረሻም፣ እኛ የአዲስ ኪዳን አገልጋዮች የተጠራነው ሰዎችን ለማውገዝ ሳይሆን የጽድቅንና የሕይወትን መንገድ ለማሳየት ነው። ይህ አገልግሎት የማያልፍና ዘላለማዊ ክብር ያለው ነው። እግዚአብሔር በእኛ ሕይወት ላይ የጻፈው የፍቅር ደብዳቤ ለዓለም ሁሉ እንዲነበብ ይፈልጋል። ዛሬም እግዚአብሔር በእናንተ ሕይወት አዲስ ታሪክ እየጻፈ መሆኑን አትዘንጉ። እናንተ በዓለም ፊት የምትታዩ የክርስቶስ ሕይወት ደብዳቤዎች ናችሁ 🌈 ።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"የሰው ምስክር ወረቀት" ሳይሆን "የተለወጠ ሕይወት" ለአንድ አገልጋይ ትልቁ ምስክር መሆኑን እንዴት መረዳት ይቻላል? [3:1-2]

በልብ ጽላት ላይ በመንፈስ ቅዱስ መጻፍ ማለት ምን ማለት ነው? [3:3]

ጳውሎስ "ብቃታችን ከእግዚአብሔር ነው" ማለቱ በራሳቸው ችሎታ ለሚታሙኑ አገልጋዮች ምን ማስጠንቀቂያ ይሰጣል? [3:5]

"ፊደል ይገድላል መንፈስ ግን ሕይወትን ይሰጣል" የሚለው ሃሳብ በሕግና በጸጋ መካከል ያለውን ልዩነት እንዴት ይገልጻል? [3:6]

የአዲስ ኪዳን አገልጋይ መሆን ምን ዓይነት ኃላፊነትንና መብትን ያካትታል? [3:6]

"የሞት አገልግሎት" የተባለው ብሉይ ኪዳን ክብር የነበረው ለምንድን ነው? [3:7]

የአዲስ ኪዳን አገልግሎት ከብሉይ ኪዳን ይልቅ "የበለጠ ክብር" አለው ሲባል ምን ማለቱ ነው? [3:8-9]

"የሚጠፋው በክብር ከሆነ የሚኖረውም እንዴት ይልቅ አይከብርም?" የሚለው አገላለጽ ስለ አዲስ ኪዳን ዘላለማዊነት ምን ይነግረናል? [3:11]

የሙሴ ፊት ማብራትና ክብሩ መጥፋቱ የብሉይ ኪዳንን ጊዜያዊነት እንዴት ያሳያል? [3:7]

በቁጥር 10 መሠረት የቀደመው ክብር አሁን ካለው ክብር አንጻር ሲታይ "ክብር የሌለው" የሚመስለው ለምንድን ነው? [3:10]

መጋረጃው ተወግዷል (3:12-18)

ምልከታ እና ትርጓሜ

በዛሬው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናታችን ሐዋርያው ጳውሎስ መጋረጃው ስለመወገዱና አማኞች በክርስቶስ ስላላቸው ታላቅ ነፃነት የሚናገርበትን አስደናቂ ክፍል እንመለከታለን። ጳውሎስ ትምህርቱን የሚጀምረው እኛ እንደ ሙሴ እንዳልሆንን በመግለጽ ነው። ሙሴ ከእግዚአብሔር ጋር ከተነጋገረ በኋላ ፊቱ እጅግ ያበራ ስለነበር፣ የእስራኤል ልጆች ያንን የሚጠፋውን ብርሃን እንዳያዩ ፊቱን በመጋረጃ ይሸፍን ነበር። እኛ ግን ዛሬ በእውነት ፊት ለፊት የመቆም ታላቅ ድፍረትና ተስፋ አለን። ይህ ድፍረት የመጣው ከራሳችን ሳይሆን መጋረጃውን ከልባችን ላይ ከፈታው ከክርስቶስ ኢየሱስ ነው ።

ጳውሎስ እንደሚነግረን፣ እስራኤላውያን የብሉይ ኪዳንን መጻሕፍት ሲያነቡ እስከ ዛሬ ድረስ ያ መጋረጃ በልባቸው ላይ አለ። ይህ ማለት የቃሉን እውነተኛ መንፈሳዊ ትርጉምና ክርስቶስን የማየት ችሎታቸው ተጋርዷል ማለት ነው። ልክ ጥቁር መነጻር ያደረገ ሰው የነገሮችን ትክክለኛ ቀለም ማየት እንደማይችል ሁሉ፣ ያለ ክርስቶስም የእግዚአብሔርን ቃል ማንበብ እውነተኛውን ብርሃን አያሳይም። ነገር ግን አንድ ሰው ወደ ጌታ ዘወር ሲል ያ መጋረጃ ይወስዳል። ልክ የክፍላችንን መጋረጃ ስንከፍተው የፀሐይ ብርሃን በሙላቱ እንደሚገባ ሁሉ፣ ልባችንን ለክርስቶስ ስንሰጥ የእግዚአብሔር እውነት ብርሃን በውስጣችን ይበራል።

በዚህ ክፍል ውስጥ የምናገኘው ሌላው ታላቅ እውነት "ጌታ ግን መንፈስ ነው፤ የጌታም መንፈስ ባለበት በዚያ አርነት አለ" የሚለው ነው። ይህ አርነት ወይም ነፃነት ከሕግ ከኑኔ፣ ከኃጢአት እስራትና ከጨለማ ፍርሃት የምንወጣበት ነፃነት ነው። መንፈስ ቅዱስ በሕይወታችን ሲሰፍን በባርነት መንፈስ ሳይሆን በልጅነት ነፃነት እግዚአብሔርን እንድናገለግል ያደርገናል። ይህ ነፃነት ደግሞ ወደ ተሻለ ሕይወት የሚመራን ድልድይ ነው ።

ሐዋርያው ጳውሎስ ጥናቱን የሚደመድመው እጅግ በሚያስደንቅ ምስል ነው። "እኛ ሁላችን በመጋረጃ በማይሸፈን ፊት የጌታን ክብር እንደ መስታወት እያጸባረቅን..." ይላል።

እኛ እንደ መስታወት ነን፤ ወደ እግዚአብሔር ክብር በትኩረት ስንመለከት የእርሱ ክብር በእኛ ላይ ያርፋል። መስታወት ራሱ ብርሃን የለውም፤ ነገር ግን ወደ ፀሐይ ሲዞር የፀሐይን ብርሃን መልሶ ያንጸባርቃል። እኛም በጸሎትና በቃሉ ወደ ጌታ ስንመለከት፣ የእርሱ ቅድስና፣ ፍቅርና ቸርነት በእኛ ሕይወት ላይ መታየት ይጀምራል።

ይህ ለውጥ "ከክብር ወደ ክብር" የሚደረግ ለውጥ ነው። በአንድ ጀንበር የሚጠናቀቅ ሳይሆን በየቀኑ በጌታ ፊት ስንቆይ የምንለወጠው ታላቅ ጉዞ ነው። በመንፈስ ቅዱስ አሠራር አማካኝነት ወደ ክርስቶስ መልክ እንለወጣለን። ዛሬም ጥያቄው፡- ልባችን ወዴት ዞሯል? የሚል ነው። ወደ ጌታ ዘወር ስንል መጋረጃው ይወገዳል፤ ነፃነትን እናገኛለን፤ እንዲሁም የእርሱን ክብር የምናንጸባርቅ ሕያው መስታወቶች እንሆናለን 🌈 ።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ሙሴ ፊቱን በመጋረጃ የሸፈነው ለምንድን ነው? ይህ ስለ ብሉይ ኪዳን ባሕርይ ምን ያስተምረናል? [3:13]

"እስከ ዛሬ ድረስ ብሉይ ኪዳን ሲነበብ ያ መጋረጃ በልባቸው ይኖራል" ማለት ምን ማለት ነው? [3:14-15]

ዛሬስ ይህ መጋረጃ በማን ላይ ይታያል? [3:15]

መጋረጃው የሚወገደው "ወደ ጌታ ዘወር ሲሉ" መሆኑ ስለ ንስሐና ስለ እምነት ምን ይነግረናል? [3:16]

"ጌታ ግን መንፈስ ነው" የሚለው አገላለጽ ስለ መንፈስ ቅዱስ ማንነት ምን ያስተምራል? [3:17]

"የጌታ መንፈስ ባለበት በዚያ አርነት አለ" የሚለው ቃል ለአማኝ የሚሰጠው ነፃነት ምንድን ነው? [3:17]

"የጌታን ክብር እንደ መስታወት እያየን" ማለት ምን ማለት ነው? [3:18]

የጌታን ክብር የምናይባቸው መንገዶች (እንደ ቃሉ ጥናት፣ ጸሎት) ምንድን ናቸው? [3:18]

"ከክብር ወደ ክብር ወደ እርሱ መልክ እንለወጣለን" የሚለው ሂደት በአማኝ ሕይወት ውስጥ እንዴት ይከናወናል? [3:18]

በዚህ ታላቅ የለውጥ ሥራ ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ ድርሻ ምንድን ነው? [3:18]

ምዕራፍ አራት

የወንጌል ብርሃንና የሸክላ ዕቃ (4:1-15)

ምልከታ እና ትርጓሜ

በዛሬው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናታችን ሐዋርያው ጳውሎስ የአገልግሎቱን ምስጢርና እኛ አማኞች ያለንን ድንቅ ማንነት የሚገልጥበትን እጅግ ጥልቅ የሆነ ትምህርት እንመለከታለን። ጳውሎስ አገልግሎቱን የጀመረው በተስፋ መቁረጥ ሳይሆን በእግዚአብሔር ምሕረት እንደሆነ ይነግረናል። በወንጌል አገልግሎት ውስጥ ተንኮል ወይም የእግዚአብሔርን ቃል መበረዝ ቦታ የላቸውም፤ ይልቁንም እውነትን በግልጥ በማሳየት በሰው ሁሉ ሕሊና ፊት ራሳችንን እናቀርባለን። ይህ የሚያሳየን ክርስቲያናዊ ሕይወትና አገልግሎት በግልጽነትና በቅንነት ላይ የተመሠረተ መሆን እንዳለበት ነው ።

ጳውሎስ ወንጌል ለምን ለሁሉም እንደማይበራ ሲያስረዳ፣ የዚህ ዓለም አምላክ (ሰይጣን) የማያምኑትን ሰዎች ልብ እንዳሳወረ ይገልጻል። ልክ አንድ ሰው ብሩህ ፀሐይ ባለበት በረንዳ ላይ ቆሞ ዓይኑን በጨርቅ ቢታሰር ብርሃኑን ማየት እንደማይችል ሁሉ፣ ሰይጣንም የሰዎችን አእምሮ በመጋረድ የክርስቶስን የክብሩን ወንጌል ብርሃን እንዳያዩ ያደርጋቸዋል። ነገር ግን በመጀመሪያው የፍጥረት ቀን "በጨለማ ብርሃን ይብራ" ያለው ያው ታላቅ አምላክ፣ አሁን ደግሞ በልባችን ውስጥ የእርሱን እውቀት ብርሃን አብርቷል። እኛ የምንሰብከው ራሳችንን ሳይሆን ኢየሱስ ክርስቶስ ጌታ እንደሆነ ነው፤ እኛ ግን ስለ እርሱ ስንል የእናንተ አገልጋዮች ነን ።

በዚህ ክፍል ውስጥ የምናገኘው እጅግ አስደናቂው ምስል "የሸክላ ዕቃ" የሚለው ነው። ጳውሎስ እንዲህ ይላል፡- "ነገር ግን የኃይሉ ታላቅነት ከእግዚአብሔር እንዲሆን እንጂ ከእኛ እንዳይሆን ይህ መዝገብ በሸክላ ዕቃ ውስጥ አለን።" እስቲ አስቡት፤ እጅግ ውድ የሆነ አልማዝ ወይም ወርቅ ተራ በሆነና በቀላሉ በሚሰበር የሸክላ ዕቃ ውስጥ ቢቀመጥ! የሸክላ ዕቃው እኛንና ደካማ ማንነታችንን ሲወክል፣ መዝገቡ ደግሞ በውስጣችን ያለውን የክርስቶስን ወንጌልና ኃይል ይወክላል። እግዚአብሔር ይህንን ያደረገው ማንም ሰው በራሱ ጉልበት እንዳይታመንና ክብሩ ሁሉ ለእርሱ እንዲሆን ነው ።

ክርስቲያናዊ ሕይወት በችግር የተከበበ ቢሆንም ተስፋ የማይቆረጥበት ሕይወት መሆኑን ጳውሎስ በአራት ተቃርኖዎች ይገልጻል፡- በሁሉ እንገፋለን እንጂ አንጨነቅም፤ እናመነታለን እንጂ ተስፋ አንቆርጥም፤ እንሰደዳለን እንጂ አንጣልም፤ እንወድቃለን እንጂ አንጠፋም ይላል። ይህ ልክ እንደ አንዲት ትንሽ ኳስ ነው፤ መሬት ላይ በኃይል ብትመታም ይበልጥ ወደ ላይ ትመነጠቃለች። እኛም መከራ ሲመጣብን የኢየሱስ ሕይወት በሰውነታችን እንዲገለጥ አጋጣሚ ይሆናል። ሞት በእኛ ውስጥ ሲሠራ፣ ሕይወት ደግሞ በሌሎች ውስጥ ይሠራል። መከራችን ለእግዚአብሔር ኃይል መገለጫ መድረክ ነው ።

በመጨረሻም ጳውሎስ "አመንሁ ስለዚህም ተናገርሁ" በሚለው የመዝሙርኛው ቃል መሠረት፣ እኛም ያመንን ስለሆነ እንናገራለን ይላል። ጌታ ኢየሱስን ከሙታን ያስነሳው አምላክ እኛንም ከኢየሱስ ጋር እንደሚያስነሳን እናውቃለን። ይህ ሁሉ መከራና አገልግሎት የሚሆነው ለእኛ ጥቅም ነው፤ ይህም ጸጋ በብዙዎች በኩል እየበዛ ሲሄድ ለእግዚአብሔር ክብር የሚሆን ምስጋና እንዲተርፍ ነው። ስለዚህ ዛሬ በድካማችሁና በሽክላ ማንነታችሁ አትዘኑ፤ በውስጣችሁ ያለው መዝገብ ዓለምን የመለወጥ ኃይል አለውና ።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጳውሎስ "ተስፋ አንቆርጥም" የሚለው በምን ምክንያት ነው? [4:1]

"የተሰወሩትን የነውር ነገሮች ትተናል" ማለቱ ለአገልጋዮች የሥነ-ምግባር ንጽሕና ምን ትምህርት ይሰጣል? [4:2]

"የዚህ ዓለም አምላክ የማያምኑትን ልብ አሳወረ" የሚለው ቃል ስይጣን በወንጌል ላይ ያለውን ተቃውሞ እንዴት ያሳያል? [4:4]

እግዚአብሔር "በጨለማ ብርሃን ይብራ" ያለው በፈጠራ ጊዜ እንደነበረ ሁሉ፣ በአማኝ ልብ ውስጥ የሚያበራው እንዴት ነው? [4:6]

የወንጌል ሀብት "በሸክላ ዕቃ" ውስጥ መሆኑ ምን ጥቅሞች አሉት? [4:7]

የሸክላ ዕቃ መባላችንስ ስለ ሰብዓዊ ማንነታችን ምን ያመለክታል? [4:7]

ቁጥር 8-9 ላይ የተጠቀሱት አራት ተቃርኖዎች (መገፋት/አለመጨነቅ ወዘተ) በአማኝ ሕይወት ውስጥ እንዴት ይገለጣሉ? [4:8-9]

"የኢየሱስ ሕይወት በሥጋችን ይገለጥ ዘንድ ሁልጊዜ የኢየሱስን መሞት በሥጋችን ተሸክመን እንዘራለን" ማለት ምን ማለት ነው? [4:10]

"ሞት በእኛ ይሠራል ሕይወት ግን በእናንተ" የሚለው ሃሳብ የአገልጋይን መሥዋዕትነት እንዴት ይገልጻል? [4:12]

ጳውሎስ በመከራ ውስጥ ሆኖ ወንጌልን መናገሩን የቀጠለው በምን ዓይነት እምነት ነው? [4: 13-14]

የማይታየውና የዘላለም ክብር (4:16-18)

ምልከታ እና ትርጓሜ

በዛሬው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናታችን ሐዋርያው ጳውሎስ ትኩረታችንን ከምድራዊው ድካም ወደ ሰማያዊው ክብር የሚያሻግርበትን እጅግ ተስፋ ሰጪ ክፍል እንመለከታለን። ጳውሎስ "ስለዚህ አንታክክትም" በማለት ይጀምራል። ይህ ቃል በብዙ መከራና ስደት ውስጥ ላለ ሰው የሚነገር ተራ ማበረታቻ ሳይሆን፣ ከውስጥ ከሚታደስ መንፈሳዊ ኃይል የሚመነጭ የድል አዋጅ ነው። ምንም እንኳን በዙሪያችን ያሉ ሁኔታዎች ተስፋ የሚያስቆርጡ ቢመስሉም፣ አማኝ ግን በውስጡ የማይጠፋ የብርሃን ምንጭ አለው ።

ጳውሎስ እዚህ ጋር አንድ ትልቅ ንጽጽር ያቀርብልናል፤ ይኸውም የውጭው ሰውነታችን እና የውስጥ ሰውነታችን ነው። የውጭው ሰውነታችን (ሥጋችን) በዕድሜ፣ በሕመም ወይም በመከራ ምክንያት ዕለት ዕለት እየደከመና እየጠፋ ይሄዳል። ይህ የማይቀር ተፈጥሮአዊ ሒደት ነው። ነገር ግን የሚገርመው ምስጢር፣ ውጫዊው ማንነታችን እየፈረሰ ሲሄድ፣ በክርስቶስ የሆነው የውስጥ ማንነታችን ግን በየቀኑ ይታደሳል። ልክ እንደ አንዲት በበልግ የምትለመልም ዛፍ፣ ውጫዊ ቅርፊቷ ቢሸረሸርም ውስጧ ግን በአዲስ ሕይወት እንደሚሞላው ማለት ነው። እግዚአብሔር በቃሉና በመንፈሱ አማካኝነት በየቀኑ አዲስ ኃይልና አዲስ እይታን በውስጣችን ይፈጥራል ።

ሌላው አስደናቂ ትምህርት መከራን የምናይበት መነጽር ነው። ጳውሎስ አሁን ያለንበትን መከራ "ቀላልና ጊዜያዊ" በማለት ይጠራዋል። ይህ ሲባል መከራው በራሱ አይመግብም ወይም አይከብድም ማለት አይደለም፤ ነገር ግን ወደፊት ከሚጠብቀን "ከማይነገርና ከዘላለም ክብር" ጋር ሲነጻጸር እጅግ ቀላል ይሆናል ማለት ነው። እስቲ አንዲትን ሚዛን በዓይነ ሕሊናችሁ ስሉ፤ በአንድ በኩል አሁን ያለንበት አጭር መከራ አለ፣ በሌላ በኩል ደግሞ ክብደቱ ወደር የማይገኝለት የዘላለም ክብር አለ። የዘላለም ክብር ሚዛኑን እጅግ ስለሚደፋው፣ መከራው እንደ ላባ ቀላል ሆኖ ይታያል። መከራችን ዝም ብሎ የሚመጣ ሳይሆን፣ ለታላቅ ክብር የሚያዘጋጀን "የሥራ ውጤት" ነው ።

ለዚህም ነው ሐዋርያው "የማይታየውን እንመለከታለን እንጂ የሚታየውን አይደለም" የሚለን። የሚታየው ነገር ሁሉ—ሀብት፣ ሥልጣን፣ ሕመም፣ ጭንቀት—ሁሉም ጊዜያዊና የሚያልፍ ነው። የማይታየው ግን—የእግዚአብሔር መንግሥት፣ የክርስቶስ ፍቅር፣ የዘላለም ሕይወት—እነዚህ ጸንተው የሚኖሩ ናቸው። ለምሳሌ፡- አንድ ቤት የሚሠራ ሰው፣ የሚታየውን ድንጋይና ጭቃ ብቻ ሳይሆን፣ ወደፊት የሚሆነውን የሚያምር ሕንፃ በዓይነ ሕሊናው እያየ እንደሚሠራው ሁሉ፣ እኛም ዛሬ በመከራ ውስጥ ስናልፍ መጨረሻችን የሆነውን የክርስቶስን ክብር በትኩረት ልናይ ይገባል 🕒 ።

አንድ ታሪክ ላካፍላችሁ፡- አንድ ታዋቂ ቅርጽ ቀራጭ በአንድ ትልቅ እብነ በረድ ድንጋይ ላይ በመደሻና በወፍጮ ደጋግሞ ይመታ ነበር። ድንጋዩ የሚሰበርና የሚጠፋ ይመስላል። ነገር ግን ቀራጩ የሚመለከተው ድንጋዩን ሳይሆን በውስጡ ሊያወጣው ያሰበውን ውብ ምስል ነበር። እግዚአብሔርም በሕይወታችን የሚፈቅዳቸው መከራዎች የውጭውንና የማይጠቅመውን ማንነታችንን ቀርፈው፣ በውስጣችን ያለውን የክርስቶስን ውበት ለማውጣት የሚጠቀሙባቸው መሣሪያዎች ናቸው። ስለዚህ ዛሬ በድካም ውስጥ ብትሆኑም፣ እግዚአብሔር በውስጣችሁ የዘላለም ክብርን እየቀረጸ መሆኑን አትዘንጉ 🌈 ።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"የውጭው ሰውነታችን ቢጠፋ እንኳ የውስጡ ሰውነታችን ዕለት ዕለት ይታደሳል" የሚለው ቃል ስለ መንፈሳዊ እድገት ምን ያስተምረናል? [4:16]

ጳውሎስ መከራውን "ቀላል" እና "ለጊዜው" ብሎ የጠራው ከምን ጋር በማነጻጸር ነው? [4:17]

"የክብር የዘላለም ብዛት" የሚለው አገላለጽ ስለ መንግሥተ ሰማያት በረከት ምን ፍንጭ ይሰጣል? [4:17]

በሚታየውና በማይታየው መካከል ያለው መሠረታዊ ልዩነት ምንድን ነው? [4:18]

አንድ አማኝ በማይታየው ላይ ትኩረት እንዲያደርግ ምን ሊረዳው ይችላል? [4:18]

የወደፊት ተስፋችን በዛሬው መከራችን ላይ ምን ዓይነት ተጽዕኖ ይኖረዋል? [4:17-18]

የዘላለምን ነገር መናፈቅ ዛሬ ለምንሠራው ሥራ ምን ትርጉም ይሰጣል? [4:18]

"ለጊዜው የሆነው መለስተኛ መከራችን" የሚለው አገላለጽ መከራን እንዴት እንድንመለከተው ይረዳናል? [4:17]

መንፈሳዊ መታደስ በየቀኑ የሚከሰት መሆኑን እንዴት መረዳት ይቻላል? [4:16]

የሚታዩ ነገሮች ጊዜያዊ መሆናቸውን ማወቅ ከዓለማዊነት እንዴት ይጠብቀናል? [4:18]

ምዕራፍ አምስት

ሰማያዊ መኖሪያና የክርስቶስ የፍርድ ወንበር (5:1-10)

ምልከታ እና ትርጓሜ

በዛሬው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናታችን ሐዋርያው ጳውሎስ ከዚህ ምድራዊ ሕይወት በኋላ ስለሚጠብቀን ታላቅ ተስፋና በጌታ ፊት ስለምንቆምበት የሸልማት ቀን የሚናገርበትን እጅግ ጥልቅ ክፍል እንመለከታለን። ጳውሎስ አሁኑኑ ያለንበትን ሥጋዊ አካላችንን "ድንኳን" በማለት ይጠራዋል። ድንኳን ለጊዜያዊ አገልግሎት የሚውል፤ ለንፋስና ለዝናብ ተጋላጭ የሆነ እንዲሁም በቀላሉ የሚፈርስ መኖሪያ ነው። ይህ የሚያሳየን አሁን ያለንበት ሕይወትና አካል ቋሚ አለመሆኑን ነው። ነገር ግን ይህ ምድራዊ ድንኳናችን ቢፈርስ እንኳ፣ በሰማይ በእግዚአብሔር እጅ የተሠራ፣ ለዘላለም የሚኖርና የማይፈርስ "ሕንፃ" እንዳለን እናውቃለን ።

በዚህ በምድራዊ ድንኳናችን ውስጥ ሳለን እንቃትታለን፤ እንጨነቃለን። ይህ መቃትት ግን የፍርሃት ሳይሆን ሰማያዊውን መኖሪያችንን የመናፈቅ መቃትት ነው። ጳውሎስ "መራቆት" ሳይሆን "መልበስ" እንፈልጋለን ይላል። ይህም ማለት ሞት እንዲውጠን ሳይሆን፣ ሚቹ ማንነታችን በሕይወት እንዲዋጥና ወደማይጠፋው የትንሣኤ አካል እንድንለወጥ እንመኛለን ማለት ነው። ይህንን ታላቅ ለውጥ እንድንጠባበቅ ደግሞ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን "መያዣ" አድርጎ ሰጥቶናል። መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን መኖሩ፣ ወደፊት የምንቀበለው ሰማያዊ ሕይወት እውነት መሆኑን የሚያረጋግጥልን ሰማያዊ ፊርማ ነው ።

እስቲ ይህንን በምሳሌ እንመልከተው፡- አንድ ሰው እጅግ ባረጅና በሚያፈስ የተከራየ ቤት (ድንኳን) ውስጥ ይኖራል እንበል። ነገር ግን አንድ በጣም ባለጸጋ የሆነ አባት በቅርቡ ወደሚሰጠው እጅግ ውብና ዘመናዊ ቤተ መንግሥት (ሕንፃ) እንዲገባ ቃል ገብቶለታል። እንዲያውም የቤቱን ቁልፍና አንዳንድ የቤት ዕቃዎችን (መንፈስ ቅዱስን) አስቀድሞ ሰጥቶታል። ያ ሰው በድሮው ቤት ውስጥ ሳለ ቢቸገርም፣ ዓይኑ ግን ሁልጊዜ ወደ አዲሱ ቤቱ ስለሆነ ተስፋ አይቆርጥም። እኛም በዚህ ምድራዊ ድካም ውስጥ ስናልፍ ዓይናችን ሊያርፍ የሚገባው ወደፊት በሚጠብቀን ዘላለማዊ ክብር ላይ ነው   ።

ለዚህ ነው ጳውሎስ "በእይታ ሳይሆን በእምነት እንመላለሳለን" የሚለው። ምንም እንኳን ጌታን በአካል ባናየውም፣ እርሱ ግን በመንፈሱ ከእኛ ጋር እንደሆነና ወደ እርሱ እንደምንሄድ በእምነት እርግጠኞች ነን። በመሆኑም በዚህ ምድራዊ አካል ውስጥ ብንኖር ወይም ከሥጋ ተለይተን ወደ ጌታ ብንሄድ፣ ትልቁ ዓላማችንና ምኞታችን እርሱን ደስ ማሰኘት ነው። አማኝ በምድር ላይ የሚኖረው ለራሱ ደስታ ሳይሆን፣ ለሚወደውና ለገዛው ጌታ ክብር ነው ። በመጨረሻም፣ ሐዋርያው ሁላችንም ልንዘነጋው የማይገባ አንድ ታላቅ እውነት ያስታውሰናል። ይኸውም "ሁላችን በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት ልንቆም ይገባናል" የሚለው ነው። ይህ የፍርድ ወንበር (ቤማ) ተብሎ የሚታወቀው፣ አማኞች በምድራዊ ሕይወታቸው ስላደረጉት ነገር ሽልማት የሚቀበሉበት ቦታ ነው። እግዚአብሔር እያንዳንዱን ሥራችንን፣ ቃላችንንና የልባችንን መሻት ይመዘናል፤ እንደ ሥራችንም ዋጋችንን ይሰጠናል። ይህ ፍርድ የመዳን ወይም የመጥፋት ጉዳይ ሳይሆን፣ በጌታ ፊት የምንሸለምበትና ታማኝነታችን የሚታይበት ቀን ነው። ስለዚህ ዛሬ የምናደርገው እያንዳንዱ ነገር ለዘላለም የሚተርፍ ዋጋ እንዳለው በማሰብ በቅድስናና በታማኝነት ልንመላለስ ይገባል   ።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ሰውነታችንን "ድንኳን" ብሎ መጥራት ስለ ሞት ያለንን አመለካከት እንዴት ይለውጠዋል?
[5:1]

ሰማያዊው መኖሪያ "በእጅ ያልተሠራ" መባሉ ምን ያሳያል? [5:1]

"እርቃናችንን ሆነን እንዳንገኝ" መልበስን መናፈቅ ማለት ምን ማለት ነው? [5:3]

የመንፈስ ቅዱስ መያዣ መሰጠቱ ስለ ወደፊቱ ሰማያዊ ሕይወት ምን ዋስትና ይሰጠናል?
[5:5]

"በእምነት እንጂ በማየት እንመላለስም" የሚለው መርሕ በዕለት ተዕለት ሕይወት ውስጥ እንዴት ይተረጎማል? [5:7]

"ከሥጋ ተለይቶ በጌታ ዘንድ መኖር" የጳውሎስ ናፍቆት የሆነው ለምንድን ነው? [5:8]

ጌታን ደስ ማሰኘት የሕይወታችን ዋና ግብ መሆን ያለበት ለምንድን ነው? [5:9]

በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት መቆማችንን ማወቃችን ዛሬ ለምንኖረው ሕይወት ምን ዓይነት ጥንቃቄን ይሰጣል? [5:10]

"መልካም ቢሆን ወይም ክፉ" ዋጋ መቀበል ማለት ምን ማለት ነው? [5:10]

የአማኝ ሽልማት ከድኅነት ጋር ያለው ግንኙነት ምንድን ነው? [5:10]

የእርቅ አገልግሎት (5:11-21)

ምልከታ እና ትርጓሜ

በዛሬው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናታችን ሐዋርያው ጳውሎስ ወንጌልን የምንሰብክበትን እውነተኛ ምክንያትና በክርስቶስ ያገኘውን ኦዲስ ማንነት የሚገልጥበትን እጅግ አስደናቂ ክፍል እንመለከታለን። ጳውሎስ አገልግሎቱን የሚጀምረው "የጌታን መፈራት" በማወቅ ነው። ይህ ማለት እግዚአብሔርን ከመፍራትና እርሱ ሰዎችን ሁሉ እንደሚፈራድ ከመረዳት የተነሳ፣ ሰዎችን ወደ እውነት ለማምጣት እንደሚጋደል ይነግረናል። ነገር ግን ከዚህ መፈራት በላይ አገልግሎቱን ኃይል የሚሰጠውና በታላቅ ጉልበት የሚገፋፋው አንድ ነገር አለ፤ እርሱም "የክርስቶስ ፍቅር" ነው። ልክ አንድ ወንዝ በኃይል እንደሚፈስና በውስጡ ያለውን ነገር ጠራርጎ እንደሚወስድ፣ የክርስቶስም ፍቅር ጳውሎስን ለራሱ ሳይሆን ለሞተላትና ለተነሳላት ለጌታ እንዲኖር ግድ ይለዋል 🌊።

ሌላው በዚህ ክፍል ውስጥ የምናገኘውና ክርስቲያናዊ ማንነታችንን የሚቀይረው እውነት፣ ሰዎችን የምናይበት መንገድ መለወጥ ነው። ጳውሎስ "ከአሁን ጀምሮ ማንንም በሥጋ እንደማናውቅ" ይናገራል። ይህ ማለት ሰዎችን በዘራቸው፣ በሀብታቸው ወይም በውጫዊ ቁመናቸው ሳይሆን፣ በክርስቶስ ዓይን ማየት ጀምረናል ማለት ነው። ለዚህም ነው ሐዋርያው "ማንም በክርስቶስ ቢሆን ኦዲስ ፍጥረት ነው፤ አሮጌው ነገር አልፏል፤ እነሆ ሁሉም ኦዲስ ሆኗል" የሚለው። ይህ ለውጥ ዝም ብሎ የባሕርይ መሻሻል ሳይሆን፣ እንደ ኦዲስ የመፈጠር ያህል ጥልቅ ነው። ለምሳሌ ያህል፡- አንዲት አባጩጓሬ ወደ ቢራቢሮነት ስትለወጥ፣ ክንፍ አውጥታ የምትበር ኦዲስ ፍጥረት ትሆናለች እንጂ "የተሻለች አባጩጓሬ" አትባልም። እኛም በክርስቶስ ስንሆን በውስጣችን ኦዲስ ሰማያዊ ሕይወት ተክሏል 🦋 ✨።

ይህ ሁሉ ታላቅ ሥራ የተገኘው ደግሞ ከራሱ ከእግዚአብሔር ነው። እግዚአብሔር በክርስቶስ ሆኖ ዓለሙን ከራሱ ጋር አስታረቀ። እርቅ ማለት በጥል ውስጥ የነበሩ ሁለት ወገኖች ወደ ሰላም ኅብረት መምጣታቸው ነው። እኛ በኃጢአታችን ምክንያት ከእግዚአብሔር ተለይተን ሳለን፣ እርሱ ግን በደላችንን ሳይቆጥርብን በልጁ በኩል ሰላምን ሰጠን። ጳውሎስ ይህንን ምስጢር "የእርቅ ቃል" በማለት ይጠራዋል። እግዚአብሔር የእርቁን መንገድ ከፈተ፤ አሁን ደግሞ እኛ ያንን የእርቅ መልእክት ለዓለም እንድናበስር "የእርቅ አገልግሎት" ሰጠን 🧡።

በዚህ መሠረት እኛ አሁን "የክርስቶስ አምባሳደሮች" ነን። አምባሳደር ማለት የአንድን አገር መንግሥት ወክሎ በሌላ አገር የሚኖርና የላከውን ንጉሥ ቃል የሚያስተላልፍ ክቡር መልእክተኛ ነው። እኛም የምድራዊው መንግሥት ብቻ ሳይሆን የሰማያዊው መንግሥት ወኪሎች ነን። እግዚአብሔር በእኛ በኩል ለዓለም ጥሪውን ያቀርባል። "ከእግዚአብሔር ጋር ታረቁ" እያልን ለሰዎች እንለምናለን። የአምባሳደርነት ክብራችን የሚለካው ለራሳችን በምናገኘው ጥቅም ሳይሆን፣ የላከንን የክርስቶስን ፈቃድ በትክክል ለሰዎች በማድረጋችን ነው መላክተኞች።

በመጨረሻም ጳውሎስ የወንጌልን እምብርት በሆነው "ታላቁ ልውውጥ" ትምህርቱን ይደምድማል። "እኛ በእርሱ ሆነን የእግዚአብሔር ጽድቅ እንሆን ዘንድ፣ ኃጢአት ያላወቀውን እርሱን ስለ እኛ ኃጢአት አደረገው" ይላል። እስቲ አስቡት፡- አንድ ዕዳ ያለበት ሰው ዕዳውን መክፈል ባይችልና አንድ ንጹሕ የሆነ ባለጸጋ መጥቶ የዚያን ሰው ዕዳ ሁሉ ወደ ራሱ አዛውሮ፣ የራሱን ሀብት ደግሞ ለድሀው ቢሰጠው እንዴት ያለ ድንቅ ነገር ነው! ክርስቶስም የኛን ኃጢአት ወሰደ፤ የእርሱን ጽድቅ ደግሞ ለእኛ ሰጠን። ዛሬ በእግዚአብሔር ፊት የምንቆመው በገዛ ጽድቃችን ሳይሆን፣ በዚህ በክርስቶስ በተሰጠን ልብስ ነው። ይህንን ታላቅ ፍቅር እያሰብን፣ በታማኝነት የእርቅ መልእክተኞች ሆነን እንመላለስ ።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"ጌታን መፍራት" ሰዎችን ወደ ወንጌል ለመጥራት እንዴት ያነሳሳል? [5:11]

ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች ትምክህት ሊሰጥ የፈለገው ለምንድን ነው? [5:12]

"የክርስቶስ ፍቅር ግድ ይለናል" ሲባል፣ ፍቅር ከአገልጋዩ ምን ይጠብቃል? [5:14]

በአማኝ ሕይወት ውስጥ "ለራሱ አለመኖር" ማለት ምን ማለት ነው? [5:15]

ሰዎችን "እንደ ሥጋ አለማወቅ" ማለት ምን ማለት ነው? [5:16]

"አዲስ ፍጥረት" መሆን ምን ምን ለውጦችን ያካትታል? [5:17]

አሮጌው ነገር ማለፉን በሕይወታችን እንዴት እናውቃለን? [5:17]

እግዚአብሔር በክርስቶስ ዓለሙን ከራሱ ጋር ያስታረቀው እንዴት ነው? [5:19]

"የክርስቶስ አምባሳደሮች" (መለከተኞች) መሆናችን ምን ዓይነት ሥልጣንና ኃላፊነት ይሰጠናል? [5:20]

ቁጥር 21 ላይ የተጠቀሰው "ታላቅ ልውውጥ" (ክርስቶስ ኃጢአት መሆኑና እኛ ጽድቅ መሆናችን) ለደኅንነታችን ያለውን ትርጉም አብራራ። [5:21]

ምዕራፍ ስድስት

የአገልጋዮች መከራና ትዕግሥት (6:1-13)

ምልከታ እና ትርጓሜ

በዛሬው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናታችን ሐዋርያው ጳውሎስ የእግዚአብሔር አገልጋይ መሆን ምን ማለት እንደሆነና እውነተኛ አገልግሎት በምን ዓይነት ፈተናዎች ውስጥ እንደሚያልፍ በዝርዝር የሚያስረዳበትን ክፍል እንመለከታለን። ጳውሎስ ትምህርቱን የሚጀምረው "ከእርሱ ጋር አብረን የምንሠራ እንደ መሆናችን መጠን" በማለት ነው። ይህ እጅግ ታላቅ ክብር ነው፤ እኛ የእግዚአብሔር ረዳቶችና አብረውት የሚሠሩ የሥራ ባልደረቦች ነን። ሐዋርያው የሚያሳስበን ግን የእግዚአብሔርን ጸጋ በከንቱ እንዳንቀበል ነው። ጸጋው የተሰጠን ለውጥ እንድናመጣበትና በታላቅ ኃላፊነት እንድንመላለስበት ነው ።

ጳውሎስ "አሁን የተመረጠው ሰዓት ነው፤ አሁን የመዳን ቀን ነው" በማለት የወንጌልን ጥሪ አጣዳፊነት ይገልጻል። ይህን ሲል ልክ እንደ አንዲት የታመመች ነፍስ አፋጣኝ መድኃኒት እንደሚያስፈልጋት ሁሉ፣ የእግዚአብሔርም ጸጋ ዛሬውኑ ሊሠራበት የሚገባ መሆኑን ለማሳየት ነው። በመቀጠልም ጳውሎስ በአገልግሎቱ ላይ ማንም ነቀፋ እንዳያገኝበት በሚያደርገው ጥንቃቄ ይጀምራል። አገልጋይ ማለት በቃሉ ብቻ ሳይሆን በሕይወቱና በትዕግሥቱ እግዚአብሔርን የሚገልጥ ሰው ነው። እውነተኛ አገልጋይነታችን የሚረጋገጠው በደስታና በምችት ጊዜ ብቻ ሳይሆን፣ በመከራ፣ በችግር፣ በጭንቀትና በግርፋት ውስጥ ስናልፍ በሚኖረን ጥንካሬ ነው ።

ሐዋርያው ጳውሎስ የደረሰበትን መከራዎች ዝርዝር ሲያስቀምጥ እጅግ አስደንጋጭ ናቸው፡- በእስራት፣ በሁከት፣ በድካም፣ እንቅልፍ በማጣትና በመራብ ውስጥ አልፏል። ይህ ሁሉ ግን አገልግሎቱን አላስቆመውም። ይልቁንም በእነዚህ ሁሉ ውስጥ ንጽሕናን፣ እውቀትን፣ ትዕግሥትን፣ ቸርነትንና በመንፈስ ቅዱስ የሆነ እውነተኛ ፍቅርን ገንዘብ አድርጓል። ጳውሎስ የሚጠቀምባቸው መሣሪያዎች የዓለም መሣሪያዎች ሳይሆኑ "የጽድቅ የጦር መሣሪያዎች" ናቸው። እነዚህ መሣሪያዎች በግራና በቀኝ ሆነው ከጥቃት የሚከላከሉና ድል የሚያቀዳጁ ናቸው ።

በዚህ ክፍል ውስጥ የምናገኘው እጅግ አስደናቂው ነገር ጳውሎስ የአገልግሎት ሕይወቱን የገለጠበት ተቃርኖአዊ ምስሎች ናቸው። "እንደሚሞቱ ስንቆጠር እነሆ ሕያዋን ነን፤ የተቀጣን ስንመስል ግን አልተገደልንም፤ ሐዘንተኞች ስንመስል ሁልጊዜ ደስተኞች ነን፤ ድሆች ስንመስል ብዙዎችን ባለጸጋ እናደርጋለን፤ ምንም የሌለን ስንመስል ሁሉ የእኛ ነው" ይላል። እስቲ ይህንን አስቡት፡- አንድ ሰው በምድራዊ መመዘኛ ምንም የሌለው ሊመስል ይችላል፤ ነገር ግን ሰማያዊውን መዝገብ (ክርስቶስን) ለሰዎች በማካፈል እጅግ ባለጸጋ ያደርጋቸዋል። ልክ እንደ አንዲት ሻማ፣ እሷ ራሷ እየቀለጠችና እየጠፋች ባለችበት ቅጽበት ለብዙዎች ብርሃን እንደምትሰጠው ሁሉ፣ አገልጋይም በራሱ መከራ ውስጥ ለሌሎች ሕይወትን ያካፍላል

🕯️ ✨ ::

በመጨረሻም ጳውሎስ ለቆሮንቶስ አማኞች ያለውን ጥልቅ ፍቅር በታላቅ ግልጽነት ይገልጥላቸዋል። "አፋችን ተከፍቶላችኋል፤ ልባችንም ሰፍቶላችኋል" ይላቸዋል። ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች ያለውን ፍቅር የገደበበት ምንም ነገር የለም፤ ልቡን እንደ ሰፊ አዳራሽ ከፍቶ ተቀብሏቸዋል። ችግሩ ያለው ግን በእነርሱ ዘንድ ነው፤ ልባቸው በጠባብነት ተዘግቶ ነበር። ጳውሎስ እንደ አባት ሆኖ ይመክራቸዋል፤ "እናንተ ደግሞ ልባችሁን አስፉ" ይላቸዋል። ፍቅር የሚጸናው በሁለቱ ወገኖች መካከል ባለው ግልጽነትና ልብን በመክፈት ነው። እኛም ዛሬ የእግዚአብሔር አገልጋዮች ስንሆን፣ በመከራ ውስጥ የምንጸና ብቻ ሳይሆን ለወንድሞቻችንና ለእህቶቻችን ልባችንን በሰፊው የከፈትን ልንሆን ይገባል ❤️ ::

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

የእግዚአብሔርን ጸጋ "በከንቱ መቀበል" ማለት ምን ማለት ነው? [6:1]

"አሁን የመዳን ቀን ነው" የሚለው ማሳሰቢያ ዛሬ ወንጌልን ለሚሰሙ ሰዎች ምን ትርጉም አለው? [6:2]

ጳውሎስ አገልግሎቱ እንዳይነቀፍ ያደረገው ጥንቃቄ ለዘመኑ አገልጋዮች ምን ያስተምራል? [6:3]

በቁጥር 4-5 ላይ የተጠቀሱት መከራዎች ጳውሎስን እንደ እውነተኛ አገልጋይ ያረጋገጡት እንዴት ነው? [6:4-5]

ቁጥር 6-7 ላይ የተጠቀሱት ባሕርያት (ቅድስና፣ እውቀት፣ ትዕግሥት ወዘተ) በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የሚገለጡት እንዴት ነው? [6:6-7]

"በጽድቅ የጦር መሣሪያ በቀኝና በግራ" መታጠቅ ማለት ምን ማለት ነው? [6:7]

በቁጥር 8-10 ላይ ያሉት ተቃርኖዎች (እንደ ሞቱ ስንባል ሕያዋን ነን ወዘተ) የአማኝን መንፈሳዊ ሀብት እንዴት ያሳያሉ? [6:8-10]

"እንደ ሀዘንተኞች ስንሆን ዘወትር ደስ ይለናል" የሚለው ቃል በአማኝ ሕይወት ውስጥ እንዴት ይፈጸማል? [6:10]

ጳውሎስ "ልባችን ሰፋ" ማለቱና ምላሽ መጠየቁ ስለ እረኝነት ፍቅር ምን ይገልጻል? [6:11-13]

በቆሮንቶስ ሰዎች ዘንድ ያለው "መጥብብ" (Restriction) ከምን የመነጨ ነው? [6:12]

ከአላማኞች ጋር አለመጠመድ (6:14-7:1)

ምልከታ እና ትርጓሜ

በዛሬው የጥናት ክፍላችን ሐዋርያው ጳውሎስ አማኞች ከዓለምና ከማያምኑ ሰዎች ጋር ሊኖራቸው ስለሚገባው ግንኙነት እጅግ ጥብቅና ግልጽ የሆነ መመሪያ ሲሰጥ እንመለከታለን። ጳውሎስ ትምህርቱን የሚጀምረው "ከማያምኑ ጋር በማይመች አካሄድ አትጠመዱ" በሚል መሠረታዊ መመሪያ ነው። እዚህ ላይ "መጠመድ" የሚለው ቃል ጥንት ገበሬዎች ሁለት በሬዎችን በአንድ ቀንበር ጠምደው እርሻ የሚያርሱበትን ሁኔታ የሚያመለክት ነው። እስቲ አስቡት፤ አንዱ በሬ እጅግ ጠንካራና ረጅም ቢሆን፤ ሌላኛው ደግሞ ደካማና አጭር አህያ ቢሆን፤ ሁለቱ እኩል ሊራመዱም ሆነ ቀጥ ያለ መስመር ሊያርሱ አይችሉም። በተመሳሳይ መልኩ አማኝ የሆነ ሰው የሕይወት ዓላማው፣ እሴቶቹና አቅጣጫው ከማያምን ሰው ጋር ፈጽሞ ሊጣጣም ስለማይችል፣ እንዲህ ያለው ጥምረት መንፈሳዊ ውድቀትንና መታወክን ያስከትላል   ።

ሐዋርያው ይህንን ልዩነት ይበልጥ ግልጽ ለማድረግ አምስት አስገራሚ ንጽጽሮችን ያቀርባል። ጽድቅ ከዓመፅ ጋር ምን ግንኙነት አለው? ብርሃን ከጨለማ ጋር ምን ጎብረት አለው? ክርስቶስ ከቤልሆር (ከስይጣን) ጋር ምን ስምምነት አለው? የሚያምን ከማያምን ጋር ምን ክፍል አለው? የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ከጣዖት ጋር ምን መጣጣም አለው? እያለ ይጠይቃል። እነዚህ ጥያቄዎች መልሳቸው "ምንም" የሚል ነው። ልክ ብርሃን ባለበት ቦታ ጨለማ ሊቆም እንደማይችል ሁሉ፣ በክርስቶስ ያለ ሕይወትም ከኃጢአትና ከዓለም መንፈስ ጋር አብሮ ሊሄድ አይችልም። እኛ የተለየንና የተቀደስን ነን ግጭት።

የዚህ ሁሉ ጥብቅ መመሪያ ትልቁ ምክንያት ማንነታችን ነው። "እኛ የሕያው እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ነን" ይላል ጳውሎስ። እግዚአብሔር ራሱ "በእነርሱ እኖራለሁ በመካከላቸውም እመላለሳለሁ" ብሏል። እስቲ አስቡት፤ አንድ ንጉሥ በአንድ ቤት ውስጥ ሊኖር ሲመጣ፣ ቤቱ ለንጉሡ ከብር የሚመጥን ሆኖ መጽዳትና መዘጋጀት የለበትም? እኛም የጽንፈ ዓለሙ ንጉሥ ማደሪያዎች ስለሆንን፣ በሕይወታችን ውስጥ ለጣዖትና ለርኩሰት ቦታ ልንሰጥ አይገባም። እግዚአብሔር አምላካችን እንዲሆንና እኛም ሕዝቡ እንድንሆን፣ ክርኩሰት መለየት ግድ ይላል።

ይህ መለየት ራስን ለማግለል ሳይሆን፣ ለእግዚአብሔር ክብር ራስን ለብቻ ለማውጣት ነው

 ተለይቶ የተቀመጠ።

እግዚአብሔር በዚህ መለየት ውስጥ የሚሰጠን ታላቅ ተስፋ አለ። "ከመካከላቸው ውጤት ተለዩ... እኔም እቀበላችኋለሁ፤ ለእናንተም አባት እሆናለሁ እናንተም ለእኔ ወንዶችና ሴቶች ልጆች ትሆናላችሁ" ይላል። ዓለምንና ክፉ ጥምረቶችን ትተን ወደ እግዚአብሔር ስንቀርብ፣ የምናጣው ነገር የለም፤ ይልቁንም ከምንም በላይ የሚበልጠውን የአባትና የልጅነት ግንኙነት እናገኛለን። ከዓለም ጋር ያለንን ያልተቀደሰ ትስስር ስንበጥስ፣ ከሰማያዊው አባታችን ጋር ያለን ትስስር ይበልጥ ይጠነክራል። እርሱ እኛን አቅፎ ለመቀበልና አባት ለመሆን ቃል ገብቶልናል

 ተወዳጅ ልጅ።

በመጨረሻም ሐዋርያው በምዕራፍ 7 ቁጥር 1 ላይ ጥናቱን ሲደመድም፣ ይህ ሁሉ የተስፋ ቃል ስላለን ራሳችንን እንድናነጻ ያሳስበናል። "ሥጋንና መንፈስን ከሚያረክስ ሁሉ ራሳችንን እናንጻ" ይላል። ቅድስና ዝም ብሎ በሃሳብ የሚሆን ሳይሆን፣ በተግባር ከማንኛውም ርኩህነት ራስን የመጠበቅ ጉዞ ነው። እግዚአብሔርን በመፍራት ቅድስናችንን ልንፈጽም ይገባል። ዛሬም ጌታ የሚጠይቀን ጥያቄ፡- በልባችሁ ቤተ መቅደስ ውስጥ ለእግዚአብሔር የማይመጥን ምን ዓይነት "የማይመች ጥምረት" አለ? የሚል ነው። ያንን በማስወገድ በቅድስና ብርሃን እንመላለስ ።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"ከማያምኑ ጋር በማይመች አካሄድ አትጠመዱ" የሚለው ትእዛዝ በጋብቻ፣ በንግድና በማኅበራዊ ግንኙነት ውስጥ እንዴት ይሠራባል? [6:14]

ጽድቅና ዓመፅ አብረው ሊኖሩ የማይችሉት ለምንድን ነው? [6:14]

ብርሃን ከጨለማ ጋር ሕብረት ሊኖረው የማይችለው ለምንድን ነው? [6:14]

ክርስቶስ ከቤልሆር (ሰይጣን) ጋር ምን ስምምነት አለው? [6:15]

እኛ "የሕያው እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ" መሆናችን ስለ ኑሯችን ቅድስና ምን ይነግረናል? [6:16]

እግዚአብሔር "በእነርሱ እኖራለሁ" ማለቱ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለውን የእርሱን መገኘት እንዴት ያሳያል? [6:16]

"ከመካከላቸው ውጡና የተለያችሁ ሁኑ" የሚለው ጥሪ ዛሬ ካለው ዓለማዊ ተጽዕኖ አንጻር እንዴት ይታያል? [6:17]

"ርኩስን አትንኩ" የሚለው ቃል በዕለት ተዕለት ውሳኔዎቻችን ላይ ምን ትርጉም አለው? [6:17]

እግዚአብሔር "አባት እሆናችኋለሁ" የሚለው ተስፋ ከዓለም ለመለየት ምን ኃይል ይሰጠናል? [6:18]

"ሥጋንና መንፈስን ከሚያረክስ ሁሉ እራሳችንን እናንጸ" ሲባል፣ የመንፈስ መርከስ ምን ማለት ነው? [7:1]

ምዕራፍ ሰባት

የጳውሎስ ደስታና የቆሮንቶስ ንስሐ (7:2-16)

ምልከታ እና ትርጓሜ

በዛሬው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናታችን ሐዋርያው ጳውሎስ ከቆሮንቶስ አማኞች ጋር የነበረው ግንኙነት እንዴት ወደ ታላቅ መታደስና ደስታ እንደተለወጠ እንመለከታለን። ጳውሎስ "በልባችሁ ስፍራ ስጡን" በማለት በታላቅ ትሕትና ይጀምራል። ምንም እንኳን ቀደም ሲል በነበረው ግንኙነት አለመግባባቶች ቢኖሩም፣ ጳውሎስ ግን ለማንም ክፉ አላደረገም፣ ማንንም አልበደለም፣ ወይም ማንንም አልተበዘበዘም። ልቡ ለቆሮንቶስ ሰዎች ምን ያህል ክፍት እንደሆነ ሲገልጥ፣ አብሮ ለመኖርም ሆነ አብሮ ለመሞት በልቡ ውስጥ እንዳሉ ይነግራቸዋል። ይህ የሚያሳየን እውነተኛ መንፈሳዊ ፍቅር በመከፋፈልና በትችት የማይጠፋ፣ ይልቁንም ለዕርቅ ሁልጊዜ ዝግጁ የሆነ መሆኑን ነው ።

ሐዋርያው በመቆዶንያ በነበረበት ወቅት የደረሰበትን ከባድ ጭንቀት ይገልጻል። "በውጭ ውጊያ ነበረብን፣ በውስጥ ደግሞ ፍርሃት" ይላል። አገልጋዮች እንኳ ሳይቀሩ ለከባድ ድካምና ለፍርሃት ሊጋለጡ እንደሚችሉ እዚህ ጋር እንረዳለን። ነገር ግን እግዚአብሔር "የተዋረዱትን የሚያጽናና አምላክ" በመሆኑ፣ በቲቶ መምጣት ጳውሎስን አጽናናው። ቲቶ ይዘት የመጣው ዜና ጳውሎስን እጅግ ደስ አሰኝቶታል። የቆሮንቶስ አማኞች ለጳውሎስ ያላቸው ናፍቆት፣ ሐዘናቸውና ለእርሱ ያላቸው ቅናት ጳውሎስ በጭንቀት ውስጥ ሳለ ብርታትን ሰጠው ።

በዚህ ክፍል ውስጥ የምናገኘው እጅግ ወሳኝ ትምህርት "ስለ ሐዘንና ንስሐ" የሚናገረው ነው። ጳውሎስ ቀደም ብሎ በጻፈው ደብዳቤ (ተግሣጽ በነበረው) አማኞቹ በማዘናቸው መጀመሪያ ላይ ተጻጽቶ ነበር። አሁን ግን ደስ ይለዋል። ደስ ያለው ስላዘኑ ሳይሆን፣ ሐዘናቸው ለንስሐ ስላበቃቸው ነው። እዚህ ጋር ጳውሎስ በሁለት ዓይነት ሐዘኖች መካከል ያለውን ልዩነት ያስረዳናል፡- "እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሆነ ሐዘን" እና "የዓለም ሐዘን" ።

ይህንን በምሳሌ እንመልከተው፡- ሁለት ሕፃናት አንድን ውድ ዕቃ ሰብረው ቢገኙ፣ አንደኛው የሚያለቅሰው ስለተያዘና ስለሚቀጣ ብቻ ከሆነ ይህ "የዓለም ሐዘን" ነው፤ ውጤቱም ተስፋ መቁረጥና ፍርሃት ብቻ ነው።

ሁለተኛው ግን የሚያለቅሰው የወላጆቹን ልብ በመስበሩና ግንኙነቱ በመበላሸቱ ከሆነ፤ ይህ "እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሆነ ሐዘን" ነው። ይህ ዓይነቱ ሐዘን ወደ ንስሐና ወደ መዳን ይመራል፤ መጨረሻውም አይቆጭም። እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሆነ ሐዘን በውስጣችን ትጋትን፣ ጥንቃቄን፣ ንቅትን (ለኃጢአት)፣ ፍርሃትንና ናፍቆትን ይፈጥራል። ልክ እንደ አንድ ቀዶ ጥገና (Surgery) ማለት ነው፤ ለጊዜው ቢያምም መጨረሻው ግን ጤናንና ሕይወትን ይሰጣል 📺 ✨ ::

የቆሮንቶስ አማኞች ንስሐቸው እውነተኛ መሆኑ በተግባራቸው ታይቷል። ስህተቱን ለማረም ያላቸው ትጋትና ቅንዓት ጳውሎስ በእነርሱ ላይ የነበረውን እምነት አጽንቶታል። ቲቶም በእነርሱ ዘንድ ባገኘው አቀባበልና መንፈሱ በማረፉ ጳውሎስ ኩራት ተሰምቶታል። ጳውሎስ "በሁሉ እታመናችኋለሁ" በማለት መልእክቱን ይደመድማል። ይህም የሚያሳየው እውነተኛ ንስሐ በተበላሸው ግንኙነት ላይ የታማኝነትን ድልድይ መልሶ እንደሚገነባ ነው። ዛሬም እግዚአብሔር የሚፈልገው ራሳችንን እንድንኮንን ሳይሆን፤ በንስሐ ወደ እርሱና ወደ ቅዱሳን ኅብረት ተመልሰን ደስታችን እንዲሞላ ነው 🌈 ::

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጳውሎስ "በልባችን ስፍራ ስጡን" ማለቱ በአገልጋይና በምዕመን መካከል ስላለው ግልጽ ግንኙነት ምን ያስተምረናል? [7:2]

"በልባችን ውስጥ ናችሁ" የሚለው አገላለጽ ስለ ጳውሎስ እረኝነት ፍቅር ምን ይነግረናል? [7:3]

"በውጭ ሰልፍ በውስጥ ፍርሃት" የነበረበት ጳውሎስ በቲቶ መምጣት መጽናናቱ፤ እግዚአብሔር ሰዎችን ተጠቅሞ እንዴት እንደሚያጽናና ያሳያል? [7:5-6]

ቲቶ ስለ ቆሮንቶስ ሰዎች ያመጣው ዜና ጳውሎስን ያስደሰተው በምን በምን ምክንያቶች ነበር? [7:7]

ጳውሎስ ቀደም ሲል በላከው ደብዳቤ በማዘኑ መቆጩቱና አሁን ደግሞ ደስ መሰኘቱ ስለ ሰውኛ ስሜቱ ምን ይነግረናል? [7:8-9]

"እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሆነ ሀዘን" ከ"ዓለም ሀዘን" የሚለየው እንዴት ነው? [7:10]

የዓለም ሀዘን ሞትን የሚያመጣው በምን መንገዶች ነው? [7:10]

ቁጥር 11 ላይ የተጠቀሱት ሰባት ውጤቶች (ትጋት፣ መከላከያ፣ ቁጣ፣ ፍርሃት፣ ናፍቆት፣ ቅናሽ፣ በቀል) እውነተኛ ንስሐን እንዴት ያረጋግጣሉ? [7:11]

ጳውሎስ የጻፈው "ለበደለው ወይም ለተበደለው" ሳይሆን፣ የእነርሱ ትጋት በእግዚአብሔር ፊት እንዲታወቅ መሆኑ ዓላማው ምን እንደሆነ ያሳያል? [7:12]

በቲቶ ደስታ ጳውሎስ መደሰቱ በክርስቲያን መሪዎች መካከል ሊኖር የሚገባውን የጋራ ደስታ እንዴት ይገልጻል? [7:13-16]

ምዕራፍ ስምንት

የመስጠት ጸጋና የመቄዶንያ ምሳሌ (8:1-15)

ምልከታ እና ትርጓሜ

በዛሬው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናታችን ሐዋርያው ጳውሎስ ክርስቲያናዊ ልግስናን ወይም መስጠትን በተመለከተ እጅግ ድንቅና ልብ የሚነካ ትምህርት ይሰጠናል። ጳውሎስ ትምህርቱን የሚጀምረው በመቄዶንያ አብያተ ክርስቲያናት (እንደ ፊልጵስፎስና ተሰሎንቄ ያሉት) የታየውን አስደናቂ "የመስጠት ጸጋ" እንደ ምሳሌ በማቅረብ ነው። እነዚህ ምዕመናን በታላቅ መከራና በከባድ ድህነት ውስጥ ነበሩ። ነገር ግን የሚገርመው ነገር፣ መከራቸውና ድህነታቸው የመስጠት ፍላጎታቸውን አላጠፋውም፤ ይልቁንም የደስታቸው ብዛትና የልባቸው ልግስና ተትረፍርፎ ተገኙ። ጳውሎስ እንደሚለው፣ ከአቅማቸው በላይ እንኳ ለመስጠት ራሳቸው በገዛ ፈቃዳቸው ተነሳስተው ነበር ።

እነዚህ የመቄዶንያ አማኞች የነበራቸውን ገንዘብ ከመስጠታቸው በፊት መጀመሪያ "ራሳቸውን ለጌታ ሰጡ" ። ይህ የመስጠት ትልቁ ምስጢር ነው። እውነተኛ ልግስና የሚጀምረው ልብን ለእግዚአብሔር በመስጠት ነው። ልባችን የጌታ ከሆነ፣ በእጃችን ያለው ንብረት ሁሉ የእርሱ መሆኑን ስለምንረዳ ለሌሎች ለማካፈል አንቸገርም። እነርሱ ለቅዱሳን የሚሆን እርዳታ እንዲያደርጉ እንዲፈቀድላቸው ጳውሎስን አጥብቀው ይለምኑት ነበር። መስጠትን እንደ ከባድ ግዴታ ሳይሆን እንደ ታላቅ ዕድልና "ጸጋ" ይመለከቱት ነበር ።

እስቲ ይህንን በምሳሌ እንመልከተው፡- አንዲት ድሃ እናት ያላት አንዲት እንጀራ ብቻ ቢሆንና ጎረቤቷ ተርቦ ብታይ፣ ያላትን ግማሽ እንጀራ በደስታ ብታካፍላት፣ ይህች እናት የሰጠችው ከትርፍዋ ሳይሆን ከችግሯ መካከለኛ ነው። የመቄዶንያ አማኞችም እንዲሁ ነበሩ። ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች ይህንን ታሪክ የሚነግራቸው፣ እነርሱም በእምነት፣ በቃል፣ በእውቀትና በትጋት እንደሚበልጡ ሁሉ፣ በዚህም በልግስና ጸጋ ደግሞ እንዲበልጡ ለማበረታታት ነው ።

ሐዋርያው ጳውሎስ ለመስጠት ትልቁንና የማይነገረውን ምክንያት ሲያቀርብ እንዲህ ይላል፡-
"የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ጸጋ አውቃችኋልና፤ እርሱ ባለጠጋ ሲሆን፣ እናንተ በእርሱ ድህነት ባለጠግች ትሆኑ ዘንድ ስለ እናንተ ድሃ ሆነ።" ይህ የአገልግሎታችንና የሕይወታችን መሠረት ነው። የሰማይና የምድር ጌታ የሆነው ክርስቶስ፣ የእኛን የኃጢአት ድህነት ለመውሰድና የጽድቁን ባለጠግነት ለእኛ ለመስጠት ራሱን አዋረደ። እኛ ካገኘነው ሰማያዊ ባለጠግነት አንጻር ለወንድሞቻችን የምናደርገው ማናቸውም ስጦታ እጅግ ጥቂት ነው ።

ጳውሎስ ስለ አሰጣጥ ሥርዓት ሲመክር፣ መስጠት የሚጀምረው ከፈቃደኝነት እንደሆነ ይነግረናል። ሰው ያለው በጎ ፈቃድ ካለ፣ እንደ አቅሙ የሚሰጠው ስጦታ በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት አለው። እግዚአብሔር የሌለንን እንድንሰጥ አይጠይቀንም፤ ይልቁንም ባለን ነገር ላይ ታማኝ እንድንሆን ይፈልጋል። መስጠት ሌሎችን ለመርዳት እንጂ እኛን ለችግር አሳልፎ ለመስጠት አይደለም። ዓላማው "እኩልነት" እንዲሆን ነው። ዛሬ የእኛ ትርፍ የሌሎችን ጉድለት ቢሞላ፣ ነገ ደግሞ የእነርሱ ትርፍ የእኛን ጉድለት ይሞላል ።

በመጨረሻም ሐዋርያው የቀድሞውን የእስራኤላውያንን የመና ታሪክ ያስታውሰናል። "ብዙ የሰበሰበ አልተረፈውም፣ ጥቂትም የሰበሰበ አላነሰውም" እንደሚባለው። እግዚአብሔር በምድር ላይ የሰጠንን በረከት እንድንቋጠር ሳይሆን እንድንካፈል ነው የሰጠን። ስንካፈል በረከቱ ይበዛል፤ ለብቻችን ስንይዘው ግን ትርጉም ያጣል። ዛሬም ጥያቄው፡- እግዚአብሔር በሰጠን ነገር ላይ እንዴት ያለ ልብ አለን? የሚል ነው። በደስታ የምንሰጥና የሌሎችን ጉድለት የምንሞላ የልግስና ሰዎች እንድንሆን ጌታ ይርዳን ።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

የመቄዶንያ አብያተ ክርስቲያናት "በታላቅ ድህነት" ውስጥ ሆነው "የልግስናቸው ባለጠግነት" መብዛቱ ምን ያስገርማል? [8:2]

ቅዱሳንን ለመርዳት "ዕድል እንዲሰጣቸው" መለመናቸው ስለ ልባቸው ሁኔታ ምን ይናገራል? [8:4]

"መጀመሪያ እራሳቸውን ለጌታ ሰጡ" የሚለው ሐረግ ከገንዘብ መስጠት በፊት ምን ሊቀድም እንደሚገባ ያሳያል? [8:5]

ጳውሎስ መስጠትን "ጸጋ" ብሎ መጥራቱ ስለ ስጦታ ምንነት ያለንን አመለካከት እንዴት ይለውጠዋል? [8:7]

የክርስቶስ "ድሃ መሆን" እኛን "ባለጠጋ" ማድረጉ ስለ ክርስቶስ ሥጋዌና መስዋዕትነት ምን ያስተምረናል? [8:9]

"ባላችሁ መጠን መፈጸም ይሁንላችሁ" የሚለው ምክር ለምን አስፈለገ? [8:11]

"ሰው በጎ ፈቃድ ቢኖረው ባለው መጠን ተቀባይነት አለው እንጂ በሌለው መጠን አይደለም" የሚለው ቃል መስጠትን ከሸክምነት ወደ በረከት እንዴት ይለውጠዋል? [8:12]

"ሌሎች እንዲያርፉ እናንተ ግን እንድትጨነቁ አይደለም" የሚለው ቃል ስለ መስጠት ዓላማ ምን ይነግረናል? [8:13]

"እኩልነት እንዲሆን" የሚለው ሃሳብ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለውን የሀብት ክፍፍል እንዴት ይመለከታል? [8:14]

"ብዙ የሰበሰበ አልተረፈውም፣ ጥቂትም የሰበሰበ አላነሰውም" የሚለው የመና ምሳሌ ለዛሬው ሕይወት ምን ትርጉም አለው? [8:15]

የገንዘብ አያያዝ ጥንቃቄ (8:16-24)

ምልከታ እና ትርጓሜ

በዛሬው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናታችን ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ ወንጌል አገልግሎት መንፈሳዊነት ብቻ ሳይሆን፤ ስለ አስተዳደራዊ ጥንቃቄና ስለ ገንዘብ አያያዝ ግልጽነት የሚናገርበትን እጅግ አስፈላጊ ክፍል እንመለከታለን። ጳውሎስ ለአገሩ ቅዱሳን የሚሰበሰቡውን እርዳታ ለታለመለት ዓላማ እንዲደርስ ለማድረግ የተከተለው መንገድ፤ ዛሬ በቤተክርስቲያንም ሆነ በግል ሕይወታችን ታማኝነትን እንዴት መለማመድ እንዳለብን ትልቅ ትምህርት ይሰጠናል። ጳውሎስ ትምህርቱን የሚጀምረው ስለ ቲቶ በማመስገን ነው፤ እግዚአብሔር በጳውሎስ ልብ ወለት ያኖረውን ያንኑ ትጋት በቲቶ ልብ ወለትም ስላኖረ ምስጋና ለእግዚአብሔር ይሁን ይላል። ይህ የሚያሳየን እውነተኛ የአገልግሎት አጋርነት የሚመነጨው ከልብ አንድነት መሆኑን ነው ።

ጳውሎስ ለገንዘብ አሰባሰቡ ሂደት ቲቶን ብቻውን አልላከውም፤ ይልቁንም በወንጌል አገልግሎቱ በአብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ዘንድ ምስገን የሆነውን ሌላ ወንድም አብሮት እንዲሄድ አድርጓል። ይህ ወንድም በጳውሎስ ብቻ የተመረጠ ሳይሆን፤ አብያተ ክርስቲያናት ራሳቸው ለአገልግሎቱ እንዲሆን የመረጡት ሰው ነው። እዚህ ጋር "ተጠያቂነት" (Accountability) የሚለውን ትልቅ መርህ እናያለን። ጳውሎስ ምንም እንኳን ታማኝ ሐዋርያ ቢሆንም፤ ከፍተኛ መጠን ያለውን ገንዘብ ብቻውን ለመያዝ ወይም በራሱ ሰዎች ብቻ እንዲያዝ አልፈለገም። ይህን ያደረገው ማንም ሰው በዚህ በልግስና አገልግሎት ላይ ነቀፋ እንዳያገኝበት ነው። በቤተክርስቲያን ውስጥ የገንዘብ አያያዝ ግልጽነት መኖሩ ለወንጌል መስፋፋት ዋነኛው መሠረት ነው ።

ሐዋርያው ጳውሎስ ለዚህ ጥንቃቄ የሚሰጠው ምክንያት እጅግ የሚደንቅ ነው፤ "በጌታ ፊት ብቻ ሳይሆን በሰው ፊት ደግሞ መልካም የሆነውን ለማድረግ እናስባለንና" ይላል። ብዙ ጊዜ "እግዚአብሔር ልቤን ያውቃል" በሚል ሽፋን ለሰዎች ግልጽነትን ከመስጠት ወደ ኋላ እንል ይሆናል። ጳውሎስ ግን እግዚአብሔር ታማኝነታችንን እንደሚያውቅ ሁሉ፤ ሰዎችም በአሠራራችን ላይ እምነት እንዲኖራቸው ማድረግ አስፈላጊ መሆኑን ያስተምረናል። ልክ እንደ አንድ ንጹሕ ብርጭቆ አሠራራችን ከውስጥም ከውጭም ለሰዎች የሚታይና ግልጽ መሆን አለበት። ይህ ካልሆነ የሰዎች ጥርጣሬ የወንጌልን በር ሊዘጋ ይችላል ።

በተጨማሪም ጳውሎስ ሦስተኛ ወንድም አብሮ እንዲሄድ ማድረጉን ይገልጻል። ይህ ወንድም በብዙ ነገር ደጋግሞ የተፈተነና በትጋቱ የተመሰከረለት ሰው ነው። በመሆኑም ቲቶ፣ ስሙ ያልተጠቀሰው ምስገን ወንድምና ሦስተኛው ትጉህ ወንድም በአንድነት ይህንን የገንዘብ ኃላፊነት ተረክበዋል። ይህ በቡድን የመሥራት ጥበብ አንዱ ከሌላው ጋር እንዲተረማመድና አንዱ ሌላውን እንዲጠብቅ ያደርጋል። በገንዘብ አያያዝ ረገድ ከሁለትና ከሦስት በላይ ሰዎች እንዲሳተፉ ማድረግ የሰይጣንን አሠራር ለመዝጋት የሚረዳ መንፈሳዊ ጥበብ ነው ።

ጳውሎስ እነዚህን ሰዎች "የአብያተ ክርስቲያናት መልእክተኞችና የክርስቶስ ክብር" በማለት ይጠራቸዋል። በአስተዳደራዊና በገንዘብ አያያዝ ታማኝ የሆኑ ሰዎች ለክርስቶስ ክብር ናቸው። ስለዚህ የቆሮንቶስ አማኞች ለእነዚህ ሰዎች ያላቸውን ፍቅር በተግባር እንዲያሳዩና ጳውሎስ በእነርሱ ላይ የነበረው ትምክህት እውነት መሆኑን ለአብያተ ክርስቲያናት ፊት እንዲያረጋግጡ ያሳስባቸዋል። ዛሬም ለእኛ የሚሰጠን መልእክት ቢኖር፣ በእጃችን ባለ በማንኛውም ሃብት ላይ በጌታም ፊት በሰውም ፊት ባለ ነቀፋ ታማኝነት እንድንመላለስ ነው ።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጳውሎስ ለቲቶ የሰጠው ምስክርነት ስለ ኡብሮ መሥራት ምን ያስተምረናል? [8:16-17, 23]

በወንጌል ስብከቱ በኡብያተ ክርስቲያናት ሁሉ የተመሰገነው ወንድም መስየሙ ለምን አስፈለገ? [8:18]

ወንድሞቹ "በኡብያተ ክርስቲያናት ተመርጠው" መላካቸው በቤተ ክርስቲያን አሠራር ውስጥ ያለውን ግልጽነት እንዴት ያሳያል? [8:19]

ጳውሎስ በገንዘብ አያያዝ ረገድ ማንም እንዳይነቅፈው ያደረገው ጥንቃቄ ዛሬ ላሉ መሪዎች ምን ዓይነት ትምህርት ይሰጣል? [8:20]

"በጌታ ፊት ብቻ ሳይሆን በሰው ፊት ደግሞ መልካም የሆነውን ማሰብ" ለምን አስፈለገ? [8:21]

ግልጽነት (Transparency) በአገልግሎት ውስጥ የሚኖረው ፋይዳ ምንድን ነው? [8:21]

ጳውሎስ ለሦስተኛው ወንድም "በብዙ ነገር ብዙ ጊዜ ፈትነን ትጉ ሆኖ አገኘነው" ማለቱ ስለ አገልጋይነት ብቃት ምን ይነግረናል? [8:22]

የኡብያተ ክርስቲያናት መልእክተኞች "የክርስቶስ ክብር" ተብለው መጠራታቸው ስለ አገልጋዮች ክብር ምን ይነግረናል? [8:23]

የፍቅራቸውን ማስረጃ በኡብያተ ክርስቲያናት ፊት እንዲያሳዩ መጠየቁ አማኞች እርስ በእርሳቸው ተጠያቂ መሆናቸውን እንዴት ያሳያል? [8:24]

የገንዘብ አስተዳደር መንፈሳዊ አገልግሎት ሊባል ይችላልን? ለምን? [8:19-21]

ምዕራፍ ዘጠኝ

ለቅዱሳን የሚሆን አገልግሎት (9:1-15)

ምልከታ እና ትርጓሜ

ቅዱስ ጳውሎስ ትምህርቱን የሚጀምረው የቆሮንቶስ አማኞች ቀደም ሲል ለነበራቸው በጎ ፈቃድና ዝግጁነት ምስጋና በማቅረብ ነው። እርሱ በእነርሱ ተጋድሎና ለመርዳት ባላቸው ጉጉት በመቆደንያ ሰዎች ፊት ይመካባቸው ነበር። እንዲያውም የእነርሱ ቅንዓት ብዙዎቹን ለበጎ ሥራ አነቃቅቷል። ይህ የሚያሳየን የእኛ አንድ በጎ ተግባርና መንፈሳዊ ቅንዓት በዙሪያችን ያሉ ብዙ ሰዎችን ለክብር ሥራ ሊያነሳሳ የሚችል ታላቅ ኃይል እንዳለው ነው። ጳውሎስ ወንድሞችን አስቀድሞ የላከበት ምክንያት ግን ሌላ ጥበብ የተሞላበት ነበር። ይህም ቃል የገቡት ስጦታ ተዘጋጅቶ እንዲቆይና እርሱ ከሌሎች ጋር ሲመጣ "ያልተዘጋጀ ስጦታ" ሆኖ እንዳይገኝ ነው። መስጠት በድንገት የሚደረግ ግፊት ሳይሆን፣ አስቀድሞ በጸሎትና በዕቅድ የሚዘጋጅ "የበረከት ስጦታ" መሆን አለበት ።

እስቲ ይህንን በምሳሌ እንመልከተው፡- ልክ አንድ ተወዳጅና የተከበረ እንግዳ ወደ ቤታችን እንደሚመጣ አውቀን አስቀድመን ቤት የምናጸዳውና ምርጥ ምግብ የምናዘጋጀው በደስታ እንደሆነ ሁሉ፣ ለእግዚአብሔር ቅዱሳን የምናደርገውም አገልግሎት በጥንቃቄና በዝግጁነት ሊከናወን ይገባል። ሐዋርያው በመቀጠል "የመዝራትና የማጨድን" ታላቅ ሕግ ያስተምረናል። "በጥቂት የሚዘራ በጥቂት ደግሞ ያጭዳል፤ በበረከትም የሚዘራ በበረከት ደግሞ ያጭዳል" ይላል። ይህ የተፈጥሮም ሆነ የመንፈሳዊ ዓለም መመሪያ ነው። አንድ ገበሬ ጥቂት ዘር ዘርቶ ታላቅ ምርት ሊጠብቅ አይችልም። መስጠት ማለት ገንዘብን ማጣት ሳይሆን፣ ወደፊት ለሚመጣው ታላቅ ሰማያዊና ምድራዊ ምርት ዘርን መዝራት ነው ።

እግዚአብሔር የሚፈልገው ግን ስጦታውን ብቻ ሳይሆን የሰጪውን ልብ ጭምር ነው። "እግዚአብሔር በደስታ የሚሰጠውን ይወዳልና" ይላል ጳውሎስ። መስጠት ያለ ሐዘንና ያለ ግዴታ መሆን አለበት። "መስጠት ስላለብኝ እሰጣለሁ" ከሚል የሕግ እስራት ወጥተን "ስለምወድና ስለምባረክ እሰጣለሁ" ወደሚል የጸጋ ነፃነት ልንመጣ ይገባል። ልክ አንድ አፍቃሪ ለሚወደው ሰው ስጦታ ሲሰጥ በታላቅ ደስታና ፈገግታ እንደሚሰጠው ሁሉ፣ እኛም ለጌታ ቤትና ለቅዱሳን ስንሰጥ ልባችን በደስታ ሊሞላ ይገባል   ።

ብዙዎቻችን "ብስጥ ምን ይተርፈኛል?" የሚል ስጋት ሊያድርብን ይችላል። ጳውሎስ ግን ለዚህ ድንቅ መልስ አለው። "ለሚዘራ ዘርን፣ ለሙብላትም እንጀራን የሚሰጥ እርሱ የዘራችሁትን ዘር ይሰጣችኋል፤ ያበዛላችሁማል" ይላል። እግዚአብሔር የዘር ሁሉ ምንጭ ነው። እኛ ስንሰጥ እርሱ ዘራችንን አያልቅብንም፤ ይልቁንም ይተካዋል፤ ያባዛዋልም። እግዚአብሔር ጸጋን ሁሉ ሊያበዛላችሁ ይችላልና በሁሉ ነገር ሁልጊዜ የምትፈልጉትን ሁሉ አግኝታችሁ ለበጎ ሥራ ሁሉ ትተርፋላችሁ። ይህ ማለት እግዚአብሔር እኛን ባለጸጋ የሚያደርገን ለራሳችን ብቻ እንድንከምር ሳይሆን፣ ለሌሎች በረከት የምናልፍበት "ቧንቧ" እንድንሆን ነው   ።

በመጨረሻም የዚህ አገልግሎት ትልቁ ውጤት የምስጋና ሙብዛት ነው። ይህ የልግስና አገልግሎት የቅዱሳንን ጉድለት ከመሙላቱ በላይ፣ ወደ እግዚአብሔር የሚቀርብን ብዙ ምስጋና ያስገኛል። ሰዎች የእናንተን ልግስና ሲያዩ ስማችሁን ሳይሆን የእግዚአብሔርን ስም ያከብራሉ። ወንጌል በተግባር ሲገለጥ ማየት ለሌሎች ታላቅ ምስክርነት ነው። ጳውሎስ ትምህርቱን የሚደመድመው "ስለማይነገር ስጦታው ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን" በማለት ነው። ይህ የማይነገር ስጦታ ራሱ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። እርሱ ራሱን ለእኛ ሰጥቷል፤ እኛም ከእርሱ ተምረን ራሳችንንና ያለንን ለሌሎች እንሰጣለን   ።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጳውሎስ ትምክህቱ ከንቱ እንዳይሆን ወንድሞችን መላኩ ስለ ጥንቃቄ ምን ያስተምረናል?
[9:3-4]

ስጦታ "እንደ በረከት እንጂ እንደ ስስት እንዳይሆን" አስቀድሞ ማዘጋጀት ለምን አስፈለገ? [9:5]

"በጥቂት የሚዘራ በጥቂት ያጭዳል" የሚለው የተፈጥሮ ሕግ በመንፈሳዊ መስጠት ላይ እንዴት ይሠራባል? [9:6]

እግዚአብሔር "በደስታ የሚሰጠውን ይወዳል" ሲባል፣ የመስጠት ግፊት ወይም ሀዘን ስጦታውን እንዴት ያረክሰዋል? [9:7]

እግዚአብሔር "ጸጋን ሁሉ ሊያበዛላችሁ ይችላል" የሚለው ተስፋ ለመስጠት ለሚፈሩ ሰዎች ምን ዓይነት ድፍረት ይሰጣል? [9:8]

እግዚአብሔር ለዘሪ ዘርን ለምግብም እንጀራን እንደሚሰጥ፣ የእኛንም ጽድቅ ፍሬ የሚያበዛው እንዴት ነው?

"በሁሉም ነገር ባለጠጎች ትሆናላችሁ" የሚለው ቃል ከልግስና ጋር ያለው ግንኙነት ምንድን ነው?

የመስጠት አገልግሎት "ለእግዚአብሔር ምስጋናን ያበዛል" የሚለው ሃሳብ የመስጠትን መንፈሳዊ ፋይዳ እንዴት ይገልጻል?

ስለ እግዚአብሔር "የማይነገር ስጦታ" ምስጋና ማቅረብ፣ ከገንዘብ መስጠት በላይ ምን ትልቅ እውነትን ያሳያል?

ምዕራፍ አሥር

የጳውሎስ መንፈሳዊ ሥልጣን (10:1-11)

ምልከታ እና ትርጓሜ

በዛሬው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናታችን ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ እውነተኛ መንፈሳዊ ሥልጣን ምንነትና ስለ መንፈሳዊ ውጊያ ስልቶች የሚያስተምረን ድንቅ ክፍል እንመለከታለን። ጳውሎስ መልእክቱን የሚጀምረው "በክርስቶስ የዋህነትና በገርነት" በመለመን ነው። በቆሮንቶስ የነበሩ አንዳንድ ተቺዎች ጳውሎስን "በደብዳቤው ኃይለኛ ነው፤ በአካል ሲገኝ ግን ደካማና ፈሪ ነው" እያሉ ያቃልሉት ነበር። ጳውሎስ ግን የሚነግራቸው እውነተኛ ሥልጣን በጩኸት ወይም በውጫዊ ግርማ ሞገስ ላይ ሳይሆን፣ ከውስጥ በሚመነጭ የክርስቶስ ባሕርይ ላይ የተመሠረተ መሆኑን ነው ።

ጳውሎስ እኛ የምንኖርበትንና የምንዋጋበትን ዓለም ልዩነት በግልጽ ያስቀምጣል። "ምንም እንኳን በሥጋ የምንመላለስ ብንሆንም፣ እንደ ሥጋ ፈቃድ አንዋጋም" ይላል። ይህ ማለት በምድር ላይ እየኖርን ሰብዓዊ ፍላጎቶች ቢኖሩንም፣ ውጊያችን ግን ሰብዓዊ አይደለም። የዓለም ሰዎች በጠብ፣ በክፋትና በተንኮል ሊዋጉ ይችላሉ፤ እኛ ግን የምንጠቀመው የጦር መሣሪያ ከእነርሱ የተለየ ነው። የጦር መሣሪያዎቻችን "ምሽግን ለማፍረስ በእግዚአብሔር ፊት ብርቱዎች" ናቸው። እነዚህ መሣሪያዎች ምንድን ናቸው? ጸሎት፣ የእግዚአብሔር ቃል፣ እውነትና የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ናቸው ።

እስቲ ይህንን "ምሽግ" የሚለውን ቃል በምሳሌ እንመልከተው፡- በጥንት ዘመን አንድን ከተማ ለመከላከል እጅግ ጠንካራና ረጅም ግንብ (ምሽግ) ይሠራ ነበር። ጳውሎስ እዚህ ጋር የሚናገረው ስለ ድንጋይ ምሽግ ሳይሆን "ስለ ሐሳብ ምሽግ" ነው። ሰዎችን ከእግዚአብሔር እውቀት የሚከለክሉ ትዕቢተኛ አሳቦችን፣ ክርክሮችንና የተሳሳቱ አመለካከቶችን እንደ ምሽግ ይቆጥራቸዋል። እውነተኛ መንፈሳዊ ሥልጣን እነዚህን አሳቦች አፍርስ "ሐሳብን ሁሉ ለክርስቶስ እንዲታዘዝ መማረክ" ነው። ልክ አንድ ወታደር ጠላቱን ማርኮ ለንጉሡ እንደሚገዛው ሁሉ፣ እኛም በውስጣችን የሚነሱትንና እግዚአብሔርን የሚቃወሙ አሳቦችን ማርኮን ለክርስቶስ ልናስገዛቸው ይገባል ።

ሌላው ትኩረት የሚሰጠው ነጥብ የሥልጣን ዓላማ ነው። ጳውሎስ ጌታ የሰጠው ሥልጣን "ለማነጻ እንጂ እናንተን ለማፍረስ አይደለም" ይላል። እውነተኛ መንፈሳዊ ሥልጣን ሰዎችን ዝቅ ለማድረግ ወይም ለመጉዳት የሚሰጥ ሳይሆን፤ ሰዎችን ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከፍ ለማድረግና ለማሳደግ የሚሰጥ ነው። ጳውሎስ ራሱን ከፍ ለማድረግ አይፈልግም፤ ዋናው ዓላማው የቆሮንቶስ አማኞች በእምነት እንዲጸኑ ማየት ነው። ሥልጣን ያለው ሰው ሌሎች ሲያድጉ ደስ ይለዋል እንጂ አይቀናም   ።

በመጨረሻም ጳውሎስ ሰዎችን በውጫዊ ቁመናቸውና በንግግር ችሎታቸው ብቻ እንዳይመዘኑ ያስጠነቅቃል። ተቺዎቹ "የጳውሎስ ደብዳቤዎች ከባዶችና ኃይለኞች ናቸው፤ አካሉ ግን ደካማ ነው፤ ንግግሩም የተናቀ ነው" ይሉ ነበር። ጳውሎስ ግን "በደብዳቤያችን የምንናገረው እኛ፤ በአካል ስንመጣ በተግባር ያው ነን" በማለት የታማኝነትንና የቃልና የተግባር አንድነትን አስፈላጊነት ይገልጻል። እውነተኛ መንፈሳዊ ሰው በሩቅም ሆነ በቅርብ፤ በንግግርም ሆነ በተግባር አንድ ዓይነት ነው። እኛም ዛሬ ትኩረታችን በሚታየውና በሚያልፈው ውጫዊ ነገር ላይ ሳይሆን፤ ምሽጎችን በሚያፈርሰውና ሕይወትን በሚያንጸው የእግዚአብሔር ኃይል ላይ ሊሆን ይገባል ።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጳውሎስ በክርስቶስ "የዋህነትና ገርነት" መማጸኑ ከአገልጋይነት ጠባይ ጋር እንዴት ይሄዳል? [10:1]

"በሥጋ የምንመላለስ ብንሆንም እንደ ሥጋ አንዋጋም" ማለት ምን ማለት ነው? [10:3]

"የጦር መሣሪያችን ሥጋዊ አይደለም" ሲባል፣ ምሽግን የሚሰብሩት መንፈሳዊ መሣሪያዎች ምንድን ናቸው? [10:4]

"ምሽግ" ተብለው የተጠቀሱት በሰው አስተሳሰብ ውስጥ ያሉ እንቅፋቶች ምንድን ናቸው? [10:4]

"አእምሮን ሁሉ ለክርስቶስ እንዲታዘዝ መማረክ" የሚለው ሃሳብ በአስተሳሰባችን ላይ ስለሚደረገው ጦርነት ምን ያስተምረናል? [10:5]

ታዛዥነታቸው ሲፈጸም አለመታዘዝን ሁሉ ለመበቀል መዘጋጀቱ ምን ዓይነት ሥልጣንን ያሳያል? [10:6]

ሰዎችን በመልካቸው ወይም በአካላዊ ቁመናቸው መገምገም ምን ዓይነት ስህተት ውስጥ ይከታል? [10:7, 10]

ጳውሎስ ሥልጣኑ "ለማነጻ እንጂ ለማፍረስ" እንደሆነ መናገሩ ስለ እውነተኛ መንፈሳዊ ሥልጣን ዓላማ ምን ይነግረናል? [10:8]

"ደብዳቤዎቹ ከባዶችና ብርቱዎች ናቸው..." የሚለው ትችት በጳውሎስ ላይ ምን ዓይነት ጫና ፈጥሮ ነበር?

ትክክለኛ ትምክህት (10:12-18)

ምልከታ እና ትርጓሜ

በዛሬው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናታችን ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ እውነተኛ ትምክህትና ራሳችንን ስለምንመዘንበት መንገድ የሚያስተምረንን እጅግ ጠቃሚ ክፍል እንመለከታለን። ጳውሎስ ትምህርቱን የሚጀምረው ራሳቸውን ከራሳቸው ጋር እያነጻጸሩ ከሚያሞካሹ ሰዎች ራሱን በመለየት ነው። እነዚህ ሰዎች የራሳቸውን መመዘኛ አውጥተው በዚያው በራሳቸው መመዘኛ ራሳቸውን ይለካሉ። ጳውሎስ ግን ይህንን ማድረግ "ጥበብ ማጣት" እንደሆነ ይነግረናል። እውነተኛ መንፈሳዊ ማንነት የሚለካው እኛ ራሳችንን በምናይበት ወይም ሌሎች በሚያዩን መንገድ ሳይሆን፣ እግዚአብሔር በሰጠን መመዘኛ ነው ።

በዚህ ክፍል ውስጥ የምናገኘው ትልቅ ምስጢር "የሥራ ወሰን" የሚለው ነው። ጳውሎስ እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ አገልጋይ የሰጠው የተወሰነ የሥራ ሜዳ ወይም ክልል እንዳለ ይገልጻል። እርሱ ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች የመጣው ከእግዚአብሔር በተሰጠው በዚህ የሥራ ወሰን መሠረት ነው። ሌላ ሰው በለፋብትና በደከመበት ቦታ ገብቶ "እኔ ሠራሁት" ብሎ መመካት ስህተት እንደሆነ ያስተምረናል። እውነተኛ አገልጋይ የራሱን ድርሻ ያውቃል፤ በሌላው ድካም ላይ የራሱን ክብር አይገነባም። ይልቁንም የእኛ ምኞት የእናንተ እምነት እያደገ ሲሄድ፣ በእናንተ መካከል አገልግሎታችን ይበልጥ እንዲሰፋና ወንጌል ወዳልተሰበከባቸው አዳዲስ ቦታዎች እንዲደርስ ነው ይላል ።

እስቲ ይህንን በምሳሌ እንመልከተው፡- ሁለት ገበሬዎች ጎን ለጎን የሚገኙ ሁለት የተለያዩ እርሻዎች ቢኖሯቸው፣ አንደኛው ገበሬ የራሱን መሬት ትቶ የጎረቤቱን እርሻ እያየ "የእኔ እርሻ ከእሱ ይበልጣል" እያለ ቢመካ ጥበብ የጎደለው ድርጊት ነው። ይልቁንም ትክክለኛው መንገድ እግዚአብሔር በሰጠው መሬት ላይ በትጋት መሥራትና ለሚገኘው ፍሬ እግዚአብሔርን ማመስገን ነው። እኛም በሕይወታችን የተሰጠን የራሳችን ጸጋና የሥራ ድርሻ አለን፤ በዚያ ላይ ታማኝ መሆን ትልቁ መንፈሳዊ ስኬት ነው ።

ጳውሎስ ትምህርቱን የሚያጠቃልለው እጅግ መሠረታዊ በሆነው መመሪያ ነው፡- "የሚመካ በጌታ ይመካ።" ይህ ማለት ማንኛውም የምናገኘው ውጤት፣ ስኬትም ሆነ በረከት ምንጩ እግዚአብሔር መሆኑን ማመን ማለት ነው። በገዛ ጥበባችን፣ በንግግር ችሎታችን ወይም በሥራችን ብዛት ልንመካ አይገባንም። ትምክህታችን በእኛ ላይ ሳይሆን በእኛ ውስጥ በሚሠራው በእግዚአብሔር ጸጋ ላይ መሆን አለበት። "መመካት" ማለት እግዚአብሔርን ከፍ ከፍ ማድረግ ማለት ነው እንጂ ራስን ማሞገስ አይደለም 🙌።

በመጨረሻም ሐዋርያው የሚያሳስበን ስለ "ምስጋና" ወይም "ተቀባይነት" ነው። እውነተኛ ምስጋና የሚገኘው ራሳችንን በማመስገናችን ሳይሆን ጌታ ሲያመስግነን ነው። የሰው ምስጋና እንደ ደመና የሚያልፍና የማይታመን ነው፤ የእግዚአብሔር ምስጋና ግን ዘላለማዊ ዋጋ አለው። ስለዚህ ዛሬ ጥረታችን ሰዎችን ለማስደሰት ወይም በሰዎች ዘንድ ለመታወቅ ሳይሆን፣ በእግዚአብሔር ፊት ተፈትኖ ያለፈና በእርሱ ዘንድ ተቀባይነት ያለው ሕይወት ለመኖር ይሁን። በትክክለኛው ወሰን ውስጥ ሆነን፣ ትምክህታችንን በጌታ ላይ አድርገን እንመላለስ 🌈።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

እራስን ከሌሎች ጋር ማወዳደር የማያስተውሉ ሰዎች ሥራ የሆነው ለምንድን ነው?

እግዚአብሔር ለሁላችንም የሰጠን "የወሰን ክልል" አለን? ይህንን ማወቃችን ከቅናት እንዴት ይጠብቀናል?

ጳውሎስ ወደ ቆሮንቶስ መጀመሪያ መድረሱ በአገልግሎቱ ላይ ምን ዓይነት መብት ይሰጠዋል?

በሌሎች ድካም መመካት ማለት ምን ማለት ነው? ጳውሎስ ለምን ከዚህ ራቀ?

"እምነታችሁ ሲያድግ በእናንተ ዘንድ እንደ ክልላችን እንከብራለን" የሚለው ሃሳብ ምን ያመለክታል?

ወንጌልን ባልተሰበከበት ስፍራ ለመስበክ መናፈቅ ለአገልግሎት መስፋፋት ምን ፋይዳ አለው?

"የሚመካ በእግዚአብሔር ይመካ" የሚለው ቃል የትዕቢትን በር እንዴት ይዘጋል?

ትክክለኛ ትምክህት ከእግዚአብሔር ጋር ያለው ግንኙነት ምንድን ነው?

ሰው እራሱን ሲያመሰግንና እግዚአብሔር ሲያመሰግነው ያለውን ልዩነት አብራራ።

በአገልግሎት ውስጥ እውነተኛ ስኬት የሚለካው በምንድን ነው?

ምዕራፍ አሥራ አንድ

ጳውሎስና ሐሰተኛ ሐዋርያት (11:1-15)

ምልከታ እና ትርጓሜ

በዛሬው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናታችን ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ ቆሮንቶስ አማኞች ያለውን ጥልቅና መለኮታዊ ስጋት እንዲሁም ቤተክርስቲያንን ለማጥፋት ስለሚመጡ ሐሰተኛ መሪዎች የሚናገርበትን እጅግ ወሳኝ ክፍል እንመለከታለን። ጳውሎስ ትምህርቱን የሚጀምረው "መለኮታዊ ቅናት እቀናላችኋለሁና" በማለት ነው። ይህ ቅናት እንደ ሰው ቅናት ለራስ ጥቅም የሚፈለግ ሳይሆን፣ አማኞች ለክርስቶስ ያላቸው ፍቅርና ንጽሕና እንዳይገድል የሚጨነቅ አባታዊ ልብ ነው። ጳውሎስ አማኞችን ለአንድ ባል (ለክርስቶስ) እንደ ንጽሕት ድንግል ሊያቀርብ አጭቷቸዋል። አንድ አባት ለልጁ ሰርግ እጅግ እንደሚጠነቀቅና ልጁም በንጽሕና ለሙሽራው እንድትቀርብ እንደሚፈልግ ሁሉ፣ ጳውሎስም የቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን በክርስቶስ ፊት በቅድስና እንድትቆም ይናገራል ።

ሐዋርያው ትልቁ ፍርሃቱ ምን እንደሆነ ሲገልጽ ወደ ጥንቱ ታሪክ ይመለሳል። እባብ ሔዋንን በተንኮሉ እንዳሳታት፣ የእነርሱም አሳብ ከክርስቶስ ካለው ቀላልነትና ቅንነት እንዳይሸሸ ይሰጋል። ሐሰተኛ አስተማሪዎች ወደ ቤተክርስቲያን ሲመጡ የሚሰብኩት "ሌላ ኢየሱስን"፣ የሚያስተላልፉት "ሌላ መንፈስን" ወይም የሚያቀርቡት "ሌላ ወንጌልን" ነው። እነዚህ ሰዎች በውጫዊ የንግግር ችሎታቸውና በሚያሳዩት ግርማ ሞገስ "ታላላቅ ሐዋርያት" መስለው ሊታዩ ይችላሉ። ጳውሎስ ግን በንግግር ችሎታ ባይሰለጥን እንኳ፣ በእውቀት ግን የጎደለው እንዳልሆነና እውነቱንም በሁሉ መንገድ እንደገለጠላቸው ያስታውሰናል   ።

ጳውሎስ ወንጌልን ሲሰብክ ከቆሮንቶስ አማኞች ምንም ዓይነት ክፍያ አለመቀበሉን እንደ ትልቅ ማስረጃ ያቀርባል። ይህን ያደረገው እነርሱን ከፍ ለማድረግና ራሱን ዝቅ ለማድረግ ነው። እንዲያውም ሌሎች ኡብያተ ክርስቲያናት (እንደ መቄዶንያ ያሉት) እርዳታ በመላክ ደግፈውታል። ጳውሎስ ይህንን "ሌሎች ኡብያተ ክርስቲያናትን መበዝበዝ" ብሎ የሚጠራው በቅኔያዊ መንገድ ሲሆን፣ ዓላማው ግን ለቆሮንቶስ ሰዎች ሸክም ላለመሆንና ፍቅሩ ከገንዘብ ነፃ መሆኑን ለማሳየት ነው። ሐሰተኛ ሐዋርያት ግን እንደ ጳውሎስ ለመታየትና በነፃ እንደሚያገለግሉ ለማስመሰል ቢሞክሩም፣ ውስጣዊ ፍላጎታቸው ግን የተለየ ነበር ።

እነዚህን ሰዎች ጳውሎስ "ሐሰተኞች ሐዋርያትና ተንኮለኞች ሠራተኞች" በማለት በግልጽ ይፈርጃቸዋል። የሚገርመው ግን እነዚህ ሰዎች የክርስቶስ ሐዋርያት እንዲመስሉ ራሳቸውን መለወጣቸው ነው። ይህ የሚያስደንቅ አይደለም፤ ምክንያቱም ሰይጣን ራሱ የብርሃን መልአክ እንዲመስል ራሱን ይለውጣል። ሰይጣን ሁልጊዜም ወደ እኛ የሚመጣው በሚያስፈራ መልክ ሳይሆን፣ በሚያምር፣ በሚማርክና በሚያታልል "የብርሃን ጭንብል" ነው። አገልጋዮቹም የጽድቅ አገልጋዮች መስለው ቢቀርቡ የሚጠበቅ ነገር ነው። ነገር ግን መጨረሻቸው እንደ ሥራቸው ይሆናል 🤡 🕯️ ።

ዛሬም ከዚህ ትምህርት የምንረዳው፣ የወንጌል እውነት ከክርስቶስ ካለው ቀላልነትና ቅንነት ጋር የተያያዘ መሆኑን ነው። ሰዎችን የሚያደናግሩና ከክርስቶስ መስቀል ይልቅ በሰው ችሎታና በክብር ላይ የሚያተኩሩ ትምህርቶች ሲመጡ ልንጠነቀቅ ይገባል። እውነተኛ አገልግሎት የሚለካው በንግግር ብዛት ወይም በውጫዊ ግርማ ሳይሆን፣ ለክርስቶስ ባለን ታማኝነትና በንጹሕ ሕሊና ነው። መጋረጃውን ቀድደን ጭንብል ያደረጉትን ሐሰተኞች ለይተን በማወቅ፣ በቃሉ እውነት ውስጥ እንጽና 🌈 ።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጳውሎስ "ጥቂት ስንፍናዬን ብትታገሱኝ" ማለቱ ለምን አስፈለገ? [11:1]

ቤተ ክርስቲያንን ለክርስቶስ እንደታጨች "ንጽሕት ድንግል" አድርጎ መግለጹ ስለ ቅድስና ምን ያስተምረናል? [11:2]

የሔዋን ታሪክ ወንጌልን ለሚሰሙ ሰዎች ዛሬ ምን ዓይነት ማስጠንቀቂያ ይዟል? [11:3]

"ሌላ ወንጌል" ወይም "ሌላ ኢየሱስ" የሚሰብኩ ሰዎች በምን ዓይነት መልክ ሊመጡ ይችላሉ? [11:4]

ጳውሎስ እራሱን ከ"ታላላቆች ሐዋርያት" ጋር ማወዳደሩ ለምን አስፈለገ? [11:5]

ጳውሎስ ደመወዝ አለመቀበሉ የተቃዋሚዎቹን ምክንያት ለመቁረጥ እንደሆነ መግለጹ፣ ስለ አገልጋዮች ንጽሕና ምን ይነግረናል? [11:7-12]

ሐሰተኛ ሐዋርያት "እራሳቸውን ይለውጣሉ" ሲባል፣ አማኞች እውነተኛውን ከአስመሳይ እንዴት መለየት ይችላሉ?

ሰይጣን "የብርሃን መልአክ" መስሎ መምጣቱ ለቤተ ክርስቲያን ምን ዓይነት አደጋ አለው?

የእነዚህ ሐሰተኞች "ፍጻሜያቸው እንደ ሥራቸው ይሆናል" የሚለው ቃል ስለ እግዚአብሔር ፍርድ ምን ያረጋግጥልናል?

የአገልግሎት ትክክለኛነት የሚለካው በንግግር ችሎታ ነው ወይስ በእውቀትና በሕይወት? [11:6]

የጳውሎስ መከራ ትምክህቱ (11:16-33)

ምልከታ እና ትርጓሜ

በዛሬው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናታችን ሐዋርያው ጳውሎስ ራሱን "እንደ ሞኝ" ቆጥሮ የግል ሕይወቱን መከራዎች እንደ ትምክህት ሲያቀርብ እንመለከታለን። ጳውሎስ ይህን ያደረገው ፈልጎ ወይም ለራሱ ክብር ፈልጎ ሳይሆን፣ በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን የነበሩ አማኞች በሐሰተኛ ሐዋርያት ውጫዊ ትምክህት እንዳይታለሉ ለመጠበቅ ነው። እነዚያ ሐሰተኞች በዘራቸውና በችሎታቸው ሲመኩ፣ ጳውሎስ ግን ስለ ክርስቶስ የተቀበለውን ጠባሳና መከራ እንደ ሜዳሊያ ይቆጥረዋል። ይህ ክፍል እውነተኛ አገልጋይነት በምሹት ሳይሆን በመስዋዕትነት እንደሚለካ የሚያስተምረን ታላቅ ትምህርት ነው ።

ጳውሎስ መጀመሪያ ያነሳው ዘሩን ነው። "ዕብራውያን ናቸውን? እኔም ነኝ፤ እስራኤላውያን ናቸውን? እኔም ነኝ" በማለት በሃይማኖታዊና በማኅበራዊ ደረጃው ከእነርሱ እንደማያንስ ይገልጻል። ነገር ግን ትልቁ ልዩነት የሚመጣው በአገልግሎት ትጋት ላይ ነው። ጳውሎስ ከሐሰተኞች ይልቅ "በድካም፣ በግርፋት፣ በወህኒና ለሞት በመጋለጥ" እንደሚበልጥ ይናገራል። ለምሳሌ ያህል፡- ከአይሁድ አምስት ጊዜ አርባ ሲቀነስ አንድ ግርፋት ተገረፈ፤ ሦስት ጊዜ በበትር ተመታ፤ አንድ ጊዜ በድንጋይ ተወገረ። እነዚህ ሁሉ ቁስሎች በሰውነቱ ላይ የተቀረጹ የወንጌል ታሪኮች ናቸው እንጂ በወረቀት ላይ ያሉ ቃላት ብቻ አልነበሩም ።

የሐዋርያው የመከራ ዝርዝር እጅግ አስገራሚ ነው። በየብስና በባሕር ላይ ያጋጠሙት አደጋዎች—ከወንዝ ሙላት፣ ከወንበዴዎች፣ ከገዛ ወገኖቹና ከአሕዛብ የደረሰበት ስደት፣ በምድረ በዳና በባሕር ላይ ያጋጠመው ጭንቀት—ሁሉን አልፏል። ጳውሎስ በረሃብና በጥም፣ በብርድና በራቁትነት ውስጥ ሆኖ ወንጌልን አገልግሏል። ይህን ሁሉ ሲያደርግ ግን ትልቁ ክብደቱና ጭንቀቱ "የኡባያተ ክርስቲያናት ሁሉ አሳብ" ነበር። አንድ አማኝ ሲደክም ጳውሎስ አብሮ ይደክማል፤ አንድ አማኝ ሲሰናከል ጳውሎስ ይቃጠላል። ይህ የሚያሳየን እውነተኛ መሪ በሰውነቱ ላይ ከሚደርሰው ሕመም ይልቅ ለበጎቹ ነፍስ የሚጨነቅ እረኛ መሆኑን ነው ።

በዚህ ክፍል መጨረሻ ላይ ጳውሎስ አንድ የማይረሳ ታሪክ ያጋራናል። በደማስቆ ሳለ በከተማው ገዢ ሊያዝ ሲፈለግ፣ አማኞች በቅጽር መስኮት በቅርጫት (በዘንቢል) አውርደውት እንዳመለጠ ይነግረናል። ይህ ታሪክ በዓለም ዓይን የውርደትና የፈሪነት ታሪክ ሊመስል ይችላል። ብዙውን ጊዜ ታላላቅ መሪዎች ከተማን ድል አድርገው በፈረስ ሲገቡ ይታወቃሉ፤ ጳውሎስ ግን በዘንቢል ተንጠልጥሎ ማምለጡን ይተርካል። ጳውሎስ ይህን ያደረገው የጌታ ኃይል የሚገለጠው በእኛ ድካም ውስጥ መሆኑን ለማሳየት ነው። እኛ ዝቅ ስንል ክርስቶስ በእኛ ውስጥ ከፍ ይላል 🛒 ✨ ።

እስቲ ይህንን በምሳሌ እንመልከተው፡- አንድ ወታደር ከጦርነት ሲመለስ የሚከበረው ስለለበሰው ዩኒፎርም ውበት ሳይሆን፣ አገሩን ሲከላከል ስለደረሰበት ጠባላና ቁስል ነው። ጳውሎስም "ትምክህቴ ቁስሌ ነው" ይላል። ዛሬም በሕይወታችን ስለ ክርስቶስ ስንል የምንቀበለው መናቅ፣ ስደት ወይም ችግር በእግዚአብሔር ፊት ትልቅ ዋጋ አለው። እውነተኛው ባለጠግነት ምቹት ሳይሆን፣ በመከራ ውስጥ ለጌታ የታመነ ሆኖ መገኘት ነው። እግዚአብሔር በድካማችን ውስጥ የእርሱን የማይለወጥ ኃይል ይገልጣል 🌈 ።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጳውሎስ "እንደ ሞኝ ሆኜ ልናገር" ማለቱ፤ ትምክህት በራሱ ተገቢ እንዳልሆነ እንዴት ያሳያል?
[11:16-21]

ቆሮንቶስ ሰዎች "ሞኞችን በደስታ ትታገላላችሁ" መባላቸው ምን ዓይነት ስላቅ
(Sarcasm) ይዟል? [11:19-20]

ጳውሎስ መከራውን የመዘገበው ለምንድን ነው? ይህ ስለ ሐዋርያዊነቱ ምን ምስክርነት
ይሰጣል? [11:23-27]

"ለአብያተ ክርስቲያናት ሁሉ የማስበው ሃሳብ" የሚለው ቃል ስለ ጳውሎስ እረኝነት ጥልቀት
ምን ይነግረናል?

በአንድ አማኝ ድካም ጳውሎስ አብሮ መታመሙ፤ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሊኖር የሚገባውን
መተሳሰብ እንዴት ያሳያል?

"መመካት ካስፈለገኝ በድካሜ እመካለሁ" ማለቱ ለዓለማዊ ስኬት መመዘኛ ምን ዓይነት
ተገላቢጦሽ መልስ ነው?

ጳውሎስ ከደማስቆ በቅርጫት መውረዱን መጥቀሱ በትምክህቱ መዘገብ ውስጥ ምን ዓይነት
ስልጣን ይይዛል? [11:32-33]

እግዚአብሔር ዘላለም የተባረከ መሆኑን መጥቀሱ ለጳውሎስ ምስክርነት ምን ዓይነት
ዋስትና ይሰጣል?

መከራ መቀበል የአገልግሎት ውጤታማነት መመዘኛ ሊሆን ይችላል? [11:23-28]

ምዕራፍ አሥራ ሁለት

ራእይና በሥጋ ያለ እሾህ (12:1-10)

ምልከታ እና ትርጓሜ

በዛሬው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናታችን ሐዋርያው ጳውሎስ ወደ ሰማያዊው ዓለም ተነጥቆ ስላየው አሰደናቂ ራእይና ያንን ታላቅ በረከት ተከትሎ ስለመጣው "በሥጋ ያለ እሾህ" የሚያስተምረንን እጅግ ጥልቅ ክፍል እንመለከታለን። ጳውሎስ ትምህርቱን የሚጀምረው ራሱን ዝቅ በማድረግ "በክርስቶስ ያለ አንድ ሰው" እያለ በሦስተኛ ወገን በመናገር ነው። ይህ ሰው (ጳውሎስ ራሱ) ከአሥራ አራት ዓመት በፊት እስከ ሦስተኛው ሰማይ ድረስ ተነጥቆ ነበር። በዚያም በሰው አንደበት ሊነገሩ የማይችሉና ሰው ሊናገራቸው የማይገባ ምስጢራትን ሰምቷል። ይህ የሚያሳየን እግዚአብሔር ለአገልጋዮቹ በምድር ላይ ላለው መከራ የሚያበረታታ ሰማያዊ መጽናናትንና ራእይን እንደሚሰጥ ነው 📖 ✨ ።

ይሁን እንጂ እንዲህ ያለውን ታላቅ መለኮታዊ ምስጢር ማየት ለትዕቢትና ለኩራት ምክንያት ሊሆን ይችል ነበር። ስለዚህ ጳውሎስ በመገለጡ ብዛት እንዳይታበይ "በሥጋው ያለ እሾህ" ተሰጠው። ይህንን እሾህ ጳውሎስ "የሰይጣን መልእክተኛ" በማለት ይጠራዋል። ብዙ ምሁራን ይህ እሾህ ምን ሊሆን እንደሚችል ይገምታሉ፤ አንዳንዶች የዓይን ሕመም፣ ሌሎች ደግሞ ስደት ወይም የማያቋርጥ ፈተና ነው ይላሉ። ቃሉ በትክክል ምንነቱን አለመጥቀሱ ግን ለእኛ ትልቅ ትምህርት አለው፤ ይህም ማንኛችንም በሕይወታችን ውስጥ የሚወጋንና የሚያሰቃየን "እሾህ" ሲገጥመን በዚህ ቃል ውስጥ መጽናናትን እንድናገኝ ነው 🕊 ።

ጳውሎስ ይህ እሾህ ከእርሱ እንዲለቅለት ሦስት ጊዜ ጌታን አጥብቆ ለመነ። የእግዚአብሔር መልስ ግን እሾሁን ማስወገድ አልነበረም። ይልቁንም "ጸጋዬ ይበቃሃል፤ ኃይሌ በድካም ይፈጸማልና" የሚል ነበር። ይህ የአማኝ ሕይወት ትልቁ ምስጢር ነው። እግዚአብሔር ሁልጊዜ መከራውን ወይም ችግሩን አያስወግድልንም፤ ነገር ግን ያንን ችግር የምንሸከምበትንና የምናልፍበትን የተትረፈረፈ ጸጋ ይሰጠናል። ልክ እንደ አንዲት ትልቅ መርከብ በከባድ ማዕበል ውስጥ ስታልፍ ማዕበሉ ባይቆምም፣ የመርከቧ ጥንካሬና ክብደት ግን ማዕበሉን ተቋቁማ እንድትሄድ እንደሚያደርጋት ሁሉ፣ የእግዚአብሔር ጸጋም በመከራችን መካከል እንድንቆም የሚያደርገን ሰማያዊ ኃይል ነው 🛐 🌊 ።

እስቲ ይህንን በምሳሌ እንመልከተው፡- አንድ ባዶ ባትሪ ምንም ኃይል የለውም፤ ነገር ግን ከኤሌክትሪክ ኃይል ምንጭ ጋር ሲገናኝ ብርሃን ይሰጣል። እኛም በራሳችን ደካማና ባዶ ነን፤ ነገር ግን በድካማችን ውስጥ እግዚአብሔርን ስንደገፍ የእርሱ መለኮታዊ ኃይል በውስጣችን መሥራት ይጀምራል። ጳውሎስ ለዚህ ነው " ስለዚህ የክርስቶስ ኃይል ያድርብኝ ዘንድ በድካሜ እጅግ ደስ እያለኝ እመካለሁ" የሚለው። እውነተኛ ጥንካሬ የሚገኘው በራሳችን ችሎታ ላይ ሳይሆን፤ በድካማችን መካከል በሚገለጠው በእግዚአብሔር ክንድ ላይ ነው 🍊 ✨ ።

በመጨረሻም ሐዋርያው ስለ ክርስቶስ ሲል በድካም፣ በመንገላታት፣ በችግር፣ በስደትና በጭንቀት ደስ እንደሚለው ይገልጻል። " በምደክምበት ጊዜ ያን ጊዜ ብርቱ ነኝና" በማለት ድንቅ የሆነውን የመንፈሳዊ ሕይወት ተቃርኖ ይነግረናል። ዓለም ብርታትን በሀብት፣ በጉልበትና በዕውቀት ስትለካ፣ ክርስቲያን ግን ብርታቱን የሚያገኘው ራሱን ለእግዚአብሔር አሳልፎ በመስጠትና በእርሱ ጸጋ በመታመን ነው። ዛሬም በሕይወታችሁ ውስጥ የሚወጋችሁ "እሾህ" ካለ አትታኩቱ፤ እግዚአብሔር በዚያ እሾህ ውስጥ የእርሱን ድንቅ ጸጋና የማይሸነፍ ኃይል ሊያሳዩችሁ ይፈልጋል 🌈 ።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጳውሎስ ስለ ሰማያዊ ራእይ በሦስተኛ ወገን (Third Person) መናገሩ ስለ ትሕትናው ምን ይገልጻል? [12:2-4]

"በሥጋ ያለ እሾህ" የተሰጠበት ዋና ዓላማ ምንድን ነው? [12:7]

እግዚአብሔር ለጳውሎስ "አይሆንም" (ወይም ጸጋዬ ይበቃሃል) ሲል፣ ይህ መልስ ከፈውስ በምን ይበልጣል? [12:8-9]

"ኃይሌ በድካም ይፈጸማል" የሚለው መርሕ ዛሬ ለደክሙ አማኞች ምን ተስፋ ይሰጣል? [12:9]

ጳውሎስ በመንገላታትና በችግር "ደስ ይለኛል" ማለቱ፣ መንፈሳዊ ብስለቱ የት ላይ እንደደረሰ ያሳያል?

"ስደክም ያን ጊዜ ብርቱ ነኝ" የሚለው ተቃርኖ (Paradox) እንዴት ይተረጎማል? ጸጋ ከምንም ነገር በላይ በቂ መሆኑን ጳውሎስ እንዴት ተረዳ? [12:9]

ራእይ ማየትና መገለጥ መቀበል ለአንድ አማኝ ትዕቢት ሊያመጡ የሚችሉት እንዴት ነው? [12:7]

የጳውሎስ "እሾህ" ምን ሊሆን እንደሚችል ምሁራን የሚሰጧቸው ግምቶች ምንድን ናቸው?

በድካም መመካት ከዓለማዊ አስተሳሰብ ጋር እንዴት ይጋጫል? [12:9-10]

ለቆሮንቶስ ያለው አሳቢነት (12:11-21)

ምልከታ እና ትርጓሜ

በዛሬው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናታችን ሐዋርያው ጳውሎስ ለቆሮንቶስ አማኞች ያለውን ጥልቅ አሳቢነትና ገጹሐ ፍቅር በዝርዝር እንመለከታለን። ጳውሎስ ራሱን "እንደ ሞኝ" ቆጥሮ ለምን እንደተመካ ሲያስረዳ፣ እነርሱ ራሳቸው ሊያመሰግኑትና ሊከላከሉለት ይገባ እንደነበር ይገልጻል። ምንም እንኳ እርሱ ራሱን እንደ "ምንም" ቢቆጥርም፣ በምንም መንገድ ቢሆን "ከታላላቅ ሐዋርያት" አያንስም ነበር። በቆሮንቶስ ሰዎች መካከል በታላቅ ትዕግሥት የተደረጉት ድንቆች፣ ተዓምራቶችና ኃይለኛ ሥራዎች እርሱ እውነተኛ የክርስቶስ ሐዋርያ ለመሆኑ ትልቅ ማስረጃዎች ነበሩ   ።

ጳውሎስ ለሦስተኛ ጊዜ ወደ እነርሱ ለመምጣት ተዘጋጅቷል። በዚህ መምጣቱ ግን የሚፈልገው የእነርሱን ንብረት ወይም ሀብት ሳይሆን "እነርሱን ራሳቸውን" ነው። እዚህ ጋር ጳውሎስ እውነተኛ የአባትነትና የእናትነት ፍቅርን እንደ ምሳሌ ያቀርባል። "ልጆች ለወላጆቻቸው ሳይሆን ወላጆች ለልጆቻቸው ገንዘብ ሊያከማቹ ይገባቸዋልና" ይላል። ጳውሎስ ለነፍሳቸው ሲል ያለውን ሁሉ ሊሰጥ፣ እንዲያውም ራሱን ጭምር ሊያጠፋ (ሊሰጥ) ዝግጁ ነው። ይህ የሚያሳየን እውነተኛ መንፈሳዊ መሪ ከሰዎች ጥቅም የሚፈልግ ሳይሆን፣ ለሰዎች እድገትና ደህንነት ራሱን አሳልፎ የሚሰጥ መሆኑን ነው ።

አንዳንድ ተቺዎች ጳውሎስ "ተንኮለኛ ነው፤ በብልሃት ያዛችሁ" እያሉ ይከሱት ነበር። ጳውሎስ ግን ይህንን ክስ በቀላል ጥያቄ ያፈርሰዋል። "በላኳቸው ሰዎች አማካኝነት ከእናንተ ትርፍ አግኝቻለሁን?" በማለት ይጠይቃል። ቲቶም ሆነ ኡብሮት የነበረው ወንድም በእርሱ መንፈስና በእርሱ ፈለግ መመላለሳቸውን በማስታወስ፣ አገልግሎታቸው ሁሉ ቅንና ከጥቅም ነፃ መሆኑን ያረጋግጣል። ጳውሎስ ራሱን የሚከላከለው ሰዎችን ለማስደሰት ሳይሆን፣ በእግዚአብሔር ፊት ሆኖ አማኞችን ለማነጽ እንደሆነ ይገልጻል ።

ሐዋርያው በመጨረሻው ክፍል ላይ ያለውን ትልቅ ስጋት ይገልጻል። ወደ እነርሱ ሲመጣ እንደማይፈልገው ሆኖ እንዳያገኛቸውና እነርሱም እርሱን እንደማይፈልጉት ሆኖ እንዳያገኙት ይሰጋል።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"የሐዋርያ ምልክቶች" ተብለው የተጠቀሱት (ትዕግሥት፣ ምልክት፣ ድንቅ) ለምን አስፈለጉ?

ጳውሎስ "የእናንተን ሳይሆን እናንተን እፈልጋለሁ" ማለቱ ስለ እውነተኛ አገልጋይ ግብ ምን ይነግረናል?

"ስለ ነፍሳችሁ በደስታ ሁሉን እሰጣለሁ" የሚለው ቃል ለአገልጋይነት የሚከፈለውን ዋጋ እንዴት ያሳያል?

ጳውሎስ በቆሮንቶስ ሰዎች ላይ ትርፍ እንዳልፈለገባቸው እንዴት አስረዳ? [12:16-18]

ቲቶና ኡብሮት የነበረው ወንድም በጳውሎስ መንፈስ መመላለሳቸው ምን ያረጋግጣል?

ጳውሎስ የሚከላከለው ለቆሮንቶስ ሰዎች "መታነጽ" መሆኑን መናገሩ ዓላማውን እንዴት ይገልጻል?

ቁጥር 20 ላይ የተጠቀሱት ስምንት ክፉ ባሕርያት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለውን አንድነት እንዴት ያፈርሳሉ?

ጳውሎስ በኃጢአተኞች ምክንያት "አለቅሳለሁ" ማለቱ ስለ ልቡ ርኅራኄ ምን ያስተምራል?

ንስሐ አለመግባት ለአገልጋይ ሀዘን የሚሆነው ለምንድን ነው?

የአገልጋይ ዋና ዓላማ "ማነጽ" መሆኑን ጳውሎስ እንዴት ገለጸ?

ምዕራፍ አሥራ ሦስት

የመጨረሻ ማስጠንቀቂያና ሰላምታ (13:1-14)

ምልከታ እና ትርጓሜ

የሁለተኛ ቆሮንቶስ መልእክት ጥናታችንን ስናጠቃልል ሐዋርያው ጳውሎስ እጅግ ጥብቅ የሆነ ማስጠንቀቂያና ልብ የሚነካ ቡራኬ ሲሰጠን እናገኛለን። ጳውሎስ ወደ ቆሮንቶስ ለመሄድ ለሦስተኛ ጊዜ መዘጋጀቱን ይገልጻል። " በሁለትና በሦስት ምስክር አፍ ነገር ሁሉ ይጻፍል " የሚለውን የመጽሐፍ ቅዱስ መመሪያ በመጥቀስ፣ ኃጢአት ስርተው ንስሐ ያልገቡ ሰዎችን እንደሚይራራላቸው በግልጽ ይናገራል። ይህ የሚያሳየን የእግዚአብሔር ፍቅርና ትዕግሥት ቢበዛም፣ የእርሱ ጽድቅና ፍርድ ደግሞ የማይቀር መሆኑን ነው። ጳውሎስ በክርስቶስ የዋህነት ቢመላለስም፣ አስፈላጊ ሆኖ ሲገኝ ግን በጌታ የተሰጠውን ሥልጣን ለተግሣጽ ከመጠቀም ወደ ኋላ አይልም ።

በዚህ ክፍል ውስጥ የምናገኘው እጅግ አስፈላጊው ጥሪ " ራሳችሁን መርምሩ " የሚለው ነው። ጳውሎስ " በእምነት ብትኖሩ ራሳችሁን መርምሩ፤ ራሳችሁን ፈትኑ " ይላል። ብዙ ጊዜ የሌሎችን ድካምና ስህተት ለመመልከት እንፈጥናለን፤ ጳውሎስ ግን ትኩረታችንን ወደ ውስጣችን እንድንመልስ ያሳስበናል። እስቲ ይህንን በምሳሌ እንመልከተው፡- አንድ ሰው ጤንነቱን ለማወቅ ወደ ሐኪም ሄዶ ምርመራ እንደሚያደርግ ወይም አንድ ተማሪ ያጠናውን ለማወቅ ፈተና እንደሚወስድ ሁሉ፣ እኛም ክርስቶስ በውስጣችን መኖሩንና በእምነት ጎዳና ላይ መሆናችንን ሁልጊዜ ልንፈትሽ ይገባል። ምርመራው ዓላማው እኛን ለመጣል ሳይሆን፣ ድካማችንን አውቀን በጌታ ጸጋ እንድንታደስ ነው   ።

ጳውሎስ ድካምንና ብርታትን የሚያይበት መንገድ እጅግ ድንቅ ነው። ክርስቶስ በድካም ተሰቅሏል፤ ነገር ግን በእግዚአብሔር ኃይል በሕይወት ይኖራል። እኛም እንደዚሁ በራሳችን ደካሞች ብንሆንም፣ ከእርሱ ጋር ግን በእግዚአብሔር ኃይል ለእናንተ በሕይወት እንኖራለን ይላል። የሐዋርያው ትልቁ ምኞት ምዕመናኑ ከፉ ነገር እንዳያደርጉና ወደ ፍጹምነት እንዲመጡ ነው። " ለእውነት እንጂ በእውነት ላይ ምንም ማድረግ አንችልምና " በማለት፣ አገልግሎቱ ሁሉ ለእውነት መቆም መሆኑን ያረጋግጣል። ጳውሎስ ደስ የሚለው እርሱ ደካማ ሆኖ አማኞቹ ብርቱዎች ሲሆኑ ነው፤ ምክንያቱም የእርሱ ስኬት የእነርሱ መንፈሳዊ እድገት ነውና   ።

በመጨረሻም ሐዋርያው መልእክቱን የሚዘጋው በአራት ታላላቅ ማሳሰቢያዎችና በታዋቂው ሐዋርያዊ ቡራኬ ነው። "ደስ ይበላችሁ፣ ወደ ፍጹምነት ቅረቡ፣ ተመካከሩ፣ በአንድ ልብ ሁኑ፣ በሰላም ኑሩ" ይላቸዋል። የፍቅርና የሰላም አምላክ ከእኛ ጋር የሚሆነው በእነዚህ እሴቶች ውስጥ ስንመላለስ ነው። ጳውሎስ በቅዱስ አሳሳም ሰላምታ እንዲለዋወጡ ካዘዘ በኋላ፣ ዛሬ በቤተክርስቲያን ዘወትር የምንሰማውን ታላቅ ቡራኬ ያቀርባል፡- "የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ፣ የእግዚአብሔርም ፍቅር፣ የመንፈስ ቅዱስም ኅብረት ከሁላችሁ ጋር ይሁን" 🌸 ::

ይህ ቡራኬ የክርስትና ሕይወት መሠረት የሆነውን የቅድስት ሥላሴን ሥራ በግልጽ ያሳያል። የክርስቶስ "ጸጋ" ለማዳን ወደ እኛ መጣ፤ የአብ "ፍቅር" ለቤቱ መሠረት ሆነ፤ የመንፈስ ቅዱስ "ኅብረት" ደግሞ በየቀኑ ከእኛ ጋር እየሆነ ይመራናል። 2ኛ ቆሮንቶስ መከራን በመጽናናት፣ ድካምን በኃይል፣ እንዲሁም ግጭትን በእርቅና በይቅርታ እንዴት ማለፍ እንደሚቻል ያስተማረን ታላቅ መጽሐፍ ነው። በዚህ ጥናት ውስጥ ያለፍንባቸው እውነቶች ሁሉ በልባችን ታትመው እንዲቀሩና የእግዚአብሔር ጸጋ በሕይወታችን እንዲበዛ እንጸልያለን 🌈🙏 ::

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"በሁለት ወይም በሦስት ምስክር ቃል ነገር ሁሉ ይጻፍል" የሚለው መመሪያ በቤተ ክርስቲያን ፍርድ ላይ የሚኖረው ጥቅም ምንድን ነው? [13:1]

ጳውሎስ "አልራራም" ማለቱ ከመንፈሳዊ ተግሣጽ ጥብቅነት አንጻር እንዴት ይታያል? [13:2]

ክርስቶስ በእርሱ የመናገሩ ማረጋገጫ ቆጣሪዎች ሰዎች ለምን ፈለጉ? [13:3]

ክርስቶስ በድካም ተሰቅሎ በእግዚአብሔር ኃይል መኖሩ ለአማኞች ምን ዓይነት አርአያ ነው? [13:4]

"እራሳችሁን መርምሩ" የሚለው ትእዛዝ ዛሬ ላለን አማኞች ምን ያህል አስፈላጊ ነው? [13:5]

ኢየሱስ ክርስቶስ በውስጣችን መኖሩን እንዴት ማረጋገጥ እንችላለን? [13:5]

"በእውነት ላይ እንጂ በእውነት ላይ ምንም ማድረግ አንችልም" የሚለው አባባል ስለ ወንጌል የማይሸነፍ ኃይል ምን ይናገራል? [13:8]

ጳውሎስ እነርሱ ብርቱዎች ሲሆኑ እርሱ ደካማ ቢሆንም ደስ የሚለው ለምንድን ነው? [13:9]

በደብዳቤ ጠንክር ያለ ማስጠንቀቂያ የሰጠው ሲመጣ ሥልጣኑን ለምን ዓላማ ለመጠቀም ነው?

ቁጥር 14 ላይ ያለው የሥላሴ በረከት (ጸጋ፣ ፍቅር፣ ሕብረት) በሕይወታችን ውስጥ ምን ዓይነት መንፈሳዊ ድጋፍ ይሰጠናል?

የመዓዛው ምስክርነትና የክርስቶስ ብርሃን ነጸብራቅ 🌸 ✨

የሁለተኛ ቆሮንቶስ መልእክት ጥናታችንን ስናጠናቅቅ፣ ይህ ጉዞ በልባችሁ ውስጥ አዲስ የመንፈስ ቅዱስ መነሳሳትን ፈጥሮ እንደሚያልፍ አምናለሁ። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የተመለከትናችሁ እውነቶች—ከመጽናናት አምላክ እስከ አዲሱ ፍጥረት፣ ከሸክላ ዕቃው መዝገብ እስከ ጸጋው በቂነት—ሁሉም የሚያመለክቱት አንድን ታላቅ እውነት ነው። እርሱም እኛ ምንም እንኳ ደካሞችና ተራ የሸክላ ዕቃዎች ብንሆንም፣ በውስጣችን ያለው መዝገብ ግን ዓለምን የመለወጥ ኃይል ያለው የክርስቶስ ሕይወት መሆኑን ነው ።

አሁን ይህንን መጽሐፍ ዘግታችሁ ወደ ዕለት ተዕለት ሕይወታችሁ ስትመለሱ፣ እናንተ በቃላት የተጻፈ ደብዳቤ ብቻ ሳትሆኑ በሰው ልብ የታተማችሁ "የክርስቶስ ሕይወት ደብዳቤዎች" መሆናችሁን አትዘንጉ። ዓለም ክርስቶስን የሚያየው በእናንተ ሕይወት፣ በንግግራችሁና በምታሳዩት የፍቅር መዓዛ ነው። ልክ አንዲት ውብ አበባ ራሷን ሳታስተዋውቅ ደስ የሚል መዓዛዋን በየአቅጣጫው እንደምትረጨው ሁሉ፣ እናንተም በሄዳችሁበት ስፍራ ሁሉ የክርስቶስን እውቀት መዓዛ የምታውዱ የድል ሰልፈኞች ናችሁ ።

በዚህ ጥናት ያገኛችሁት ብርሃን በልባችሁ ውስጥ ብቻ ታጥሮ እንዲቀር አትፍቀዱ። ሐዋርያው ጳውሎስ በመከራው መካከል ያገኘውን መጽናናት ለሌሎች እንዳካፈለ፣ እናንተም ያገኛችሁትን ጸጋና መጽናናት ለተሰበሩትና ተሰፋ ለቆረጡት አካፍሉ። እግዚአብሔር በድካማችሁ ውስጥ የእርሱን ኃይል እንደሚገልጥ ስታምኑ፣ ለሌሎች የታማኝነቱ ሕይወት ምስክርነት ትሆናላችሁ። ጸጋው ሁልጊዜ ይብቃችሁ፤ ኃይሉም በድካማችሁ ውስጥ ፍጹም ሆኖ ይገለጥ ✨ ።

የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ፣ የእግዚአብሔርም ፍቅር፣ የመንፈስ ቅዱስም ኅብረት ከሁላችሁ ጋር ይሁን። ይህ ጥናት ለሕይወታችሁ ዘላቂ በረከትንና መንፈሳዊ እድገትን አያመጣ በዘመናችሁ ሁሉ አብሮአችሁ ይኑር። በክርስቶስ ኢየሱስ ፍቅርና ሰላም ቆዩልኝ ።

ጥናቱን ይቀጥሉ- ይህንን ጥናት ደጋግመው በመከለስና ሌሎች 'የሕይወት እንጀራ አገልግሎት' የሚያዘጋጃቸውን የጥናት መምሪያዎች በመጠቀም በመንፈሳዊ እውቀትዎ ይደጉ።

- **Website:** <https://ethiopiansite.com/>
- **Telegram:** <https://t.me/YehiwotEnjera> Official
- **Facebook:** <facebook.com/YehiwotEnjera>
- **Youtube:** <https://www.youtube.com/@yehiwotEnjera>
- **Email:** tsegaewnet@gmail.com

መከራን ወደ ድል፣ ድካምን ወደ ኃይል የሚለውጥ የጸጋ ጉዞ 📍 ✨

የሁለተኛ ቆሮንቶስ መልእክት ሐዋርያው ጳውሎስ በታላቅ መከራና ድካም ውስጥ ሆኖ የጻፈው፣ ነገር ግን የእግዚአብሔርን መጽናናትና ድል በጉልህ የሚያሳይ ድንቅ የሕይወት መመሪያ ነው። በዚህ ጥናት ውስጥ ስናልፍ "የመጽናናት አምላክ" በመከራችን ሁሉ እንዴት አጠገባችን እንደሚቆም በጥልቀት እንማራለን። እኛ ተራና በቀላሉ የምንሰበር የሸክላ ዕቃዎች ብንሆንም፣ በውስጣችን ግን ዓለምን የመለወጥ አቅም ያለው ታላቅ የክርስቶስ ክብር መዝገብ እንዳለ እናያለን 📖 ።

ሕይወት በእሾህ ስትወጋና አቅም ስታጣ፣ ጌታ "ጸጋዬ ይበቃሃል" የሚልበትን ሰማያዊ ድምፅ በዚህ መጽሐፍ ገጾች መካከል ታገኛለህ። ይህ የጥናት መመሪያ የተዘጋጀው የእግዚአብሔርን ቃል በቀላሉ እንድትረዱትና በዕለት ተዕለት ሕይወታችሁ እንድትለማመዱት ነው። እያንዳንዱ ትምህርት በተግባራዊ ምሳሌዎች፣ ልብ በሚነኩ ታሪኮችና ጥልቅ መንፈሳዊ ምልክታዎች የታጀበ በመሆኑ ለግል ጸሎትም ሆነ ለቡድን ጥናት እጅግ ተስማሚ ነው 🙏 ።

ይህ መጽሐፍ ወደ እርቅ አገልግሎት የሚጠራችሁ፣ አዲስ ፍጥረት መሆናችሁን የሚያበስራችሁና በክርስቶስ ሁልጊዜ ድል አድራጊዎች እንደሆናችሁ የሚያረጋግጥላችሁ ሰማያዊ መልእክት ነው። ዛሬውኑ ይህንን የጸጋ ጉዞ ይጀምሩና በድካማችሁ ውስጥ የሚገለጠውን የማይለወጥ መለኮታዊ ኃይል ተመልከቱ። የእግዚአብሔር ሰላምና ፍቅር በዘመናችሁ ሁሉ ይብዛላችሁ 🌈 ።

ያማኙን 🗣️ 📱

ሌሎች የጥናት መምሪያዎችን ለማግኘት የሚፈልጉ ከሆነ ጥያቄዎን ያድርሱን። እንዲሁም ስለዚህ ጥናት ያለዎትን አስተያየት፣ ጥያቄ ወይም ምስክርነት መስማት እንሻለን። የእርስዎ መልዕክት ለእኛ ትልቅ ብርታት ነው።

- 🌐 Website: <https://ethiopiansite.com/>
- 📠 Telegram: https://t.me/YehiwotEnjera_Official
- 👤 Facebook: facebook.com/YehiwotEnjera
- ▶ Youtube: <https://www.youtube.com/@yehiwotEnjera>
- ✉ Email: tsegawnet@gmail.com

